

Akkor majd együtt lakik
a farkas a báránnal,
és a párduc együtt
tanyázik a gödölyével.
Borjú és oroszlánkölyök
együtt legelészik,
és egy kisgyermek terelgeti
őket.

Iz 11,6

Új Ember

KATOLIKUS HETILAP

LXXXI. évf. 49. (4031.)
2025. december 7.
Ára 445 Ft

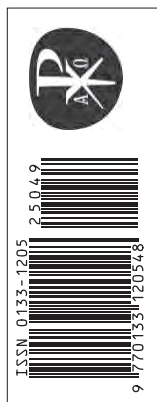

Fotó: Balogh Ferenc

Misszió a mikrofon mögött

Huszonöt éve szól a Szent István Rádió

4-5. oldal

XIV. Leó pápa első apostoli útja
2-3. oldal

Marton Zsolt püspök adventi körlevele a családokhoz 12. oldal

Az örömhír a Lelkipásztori Napok fókuszában 16. oldal

Segítsen, hogy minél
több gyermeknek legyen
boldog karácsonya!

1356

ADOMÁNYVONAL
Hívjon, hogy segíthessünk!

A békéért és a testvéri egységért

XIV. Leó pápát I. Bartholomaiosz konstantinápolyi pátriárka fogadta az isztambuli Szent György-székesegyházban

XIV. Leó pápa első apostoli útja Törökországba és Libanonba vezetett az ökumené, a vallások közötti párbeszéd és a helyi keresztény közösségek támogatása jegyében. A látogatás november 27-étől december 2-áig tartott. A Szentatya Ankarába, Isztambulba és Bejrútba utazott. November 29-én a pápa az isztambuli Szent György-székesegyházba látogatott a doxológia közös elimádkozására. Érkezésekor Bartholomaiosz konstantinápolyi pátriárka fogadta. Az alábbiakban a pátriárka köszöntőbeszédének fordítását olvashatják.

Őszentsége, Krisztusban szeretett Testvérünk! Az Ökumenikus Patriarchátus, Krisztus Nagy Egyháza ezen a napon nagy örömmel és ujjongással fogadja Önt, ugyanabban a testvéri szeretetben, amelyben fogadta az Ön jeles elődeit is: a boldog emlékü VI. Pált, II. János Pált, XVI. Benedeket és Ferencet, akik mindannyian, saját karizmájukkal és egyéni módon, jelentősen hozzájárultak nővéregházaink közeledéséhez a szeretet és az igazság vezette párbeszéd által, ahogyan azt Szent Péter apostol buzdítása is tanítja: „Éppen ezért minden igyekezetekkel legyetek rajta, hogy hitetek megeremje az erényt, az erény a tudást, a tudás az önuralmat, az önuralom a jóban való kitartást, a jóban

való kitartás a vallásos érzületet, a vallásos érzület a testvériességet, a testvériesség pedig a szeretetet.” (2Pt 1,5–7)

Ez a szeretet vezetett minket az Ön szolgálata ünnepélyes megkezdésének szertartására a Vatikánba. Ez a szeretet vezette, úgy hisszük, az Ön első külföldi, Olaszországon kívüli útját is ide, az ortodox kereszténység szent központjába, testvéri meghívásunkra. Ugyanebben a baráti és szeretetteljes szellemben tettünk közös ígéretet az Ön közvetlen elődjével, Ferenc pápával, hogy együtt zarándokolunk el a történelmi Nikaia városába az első egyetemes zsinat 1700. évfordulóján – ez az apostoli hit egységének zsinata volt, az egységes Egyház egyetlen hangja.

Sajnos ez a zarándoklat nem adatott meg Ferenc pápával, mivel húsvétkor, „az ünnepek ünnepén” elhunyt az Úrban, és így hirtelen véget ért földi szolgálata. Az ígéret azonban tegnap kétőnk által beteljesedett. Meg vagyunk győződve arról, hogy lelke és szelleme velünk örvendezett a tő partján, ahol évszázadokkal ezelőtt szent férfiak jártak, és letették hitünk alapkövét. Hiszük, hogy ez az első apostoli út áldás lesz az Ön pápasága számára, mivel úgy döntött, hogy ezzel a nikaiai zarándoklattal kezdi szolgálatát.

Az ortodox liturgikus hagyományban, mielőtt egy pap részt vesz az isteni Eucharisztia szent misztériumában, elmond egy imát, amelyet „kairosznak” neveznek, és megcsókolja Krisztus

és a szentek ikonjait, mintegy áldásukat kérve a liturgia szolgálatához. Ezért a mi hagyományunkban úgy mondanánk: Ön azért jött, hogy „kairoszt” vegyen, erőt és megerősítést Nikaia szent helyéről, amikor megkezdte pápai szolgálatát, amelyet az Úr keresztény egységre hívó szavának szolgálata jellemez, amit ma minden eddiginél szükségesebbnek tartunk.

Közös felelősségünk, hogy munkálkodjunk és „törekedjünk a béke kötelékével fenntartani a Lélek egységét” (Ef 4,3). Ezzel a gondolattal ismételten kifejezzük örömünket, hogy testvérként fogadjuk Őszentségét, és megújítjuk nővéregházaink elkötelezettségét, hogy együtt munkálkodjunk az üdvösség örömhírének hirdetésén, békét és kiengesztelődést hozva a világba. Testvéri szeretettel fogadjuk Krisztusban. Krisztus köztünk van!

Tőzsér Endre SP

Forrás: Szentszéki Sajtóközpont

Fotó: Vatican Media

Az isztambuli Ökumenikus Patriarchátus palotájában november 29-én XIV. Leó pápa és I. Bartholomaiosz pátriárka közös nyilatkozatot írt alá találkozójuk és az első nikaiai egyetemes zsinat ezerhétzszázadik évfordulója alkalmából. A nyilatkozat szövegét a *Magyar Kurír* hírportálján olvashatják.

A legyőzhetetlen kereszt a győzelem krisztusi jelképe

Ökumenikus imatalálkozó a Nikaiai Zsinat helyszínén

A Szentatya első apostoli útja során, I. Bartholomaiosz konstantinápolyi pátriárka meghívására és vezetésével, november 28-án ökumenikus imatalálkozót tartottak a törökországi İznikben, az egykori Nikaiaiban (latin neve: Nicea), a Szent Neofitosz-bazilika régészeti feltárásának közelében. Az eseményen beszédet mondott XIV. Leó pápa. A jelen lévő vallási vezetők körmenetben vonultak a régészeti feltárás közelében lévő emelvényhez, majd félkörben elhelyezkedve gyertyát gyújtottak Krisztus és a Nikaiai Zsinat ikonjai előtt.

A pátriárka köszöntőbeszéde után ökumenikus imádságot mondtak, és meghallgattak egy evangéliumi szakaszt. Ezután mondta el beszédét XIV. Leó pápa. Az énekek elhangzása, a Nicea–konstantinápolyi hitvallás együttes (a Filioque kihagyásával történő) elmondása, a fohászok és a Miatyánk elimádkozása után közösen adtak áldást. A következőkben I. Bartholomaiosz konstantinápolyi pátriárka köszöntőbeszédének fordítását adjuk közre.

„Szentatyánk, Boldogságosok, Eminenciás Urak, Tiszteletreméltó Hierarchák és Papok, a világ keresztény Egyházainak, közösségeinek és szervezeteinek képviselői, Testvéreink Krisztusban!

„Ó, mily szép és mily gyönyörűsége, ha a testvérek egyetértésben élnek!» (Zsolt 132[133],1) Mélyen meghatódtunk, hogy mindannyian pozitívan reagáltak alázatos meghívásunkra, hogy ezzel a közös zárandoklattal tiszteljük meg az első ökumenikus zsinat emlékét és örökségét, amelyet ezerhétszáz évvel ezelőtt itt, Nikaiaiban

tartottak. Annak ellenére, hogy annyi évszázad telt el azóta, és annyi felfordulás, nehézség és megosztottság történt, mégis közös tisztelettel és közös reménnyel közeledünk ehhez a szent megemlékezéshez. Mert nem csupán a múlt emlékezete miatt gyűltünk itt össze. Azért vagyunk itt, hogy élő tanúi legyünk annak

Nikaiaiban a Szentatyával és az ökumenikus pátriárkával együtt imádkozott II. Theodorosz alexandriai és afrikai pátriárka, X. János antiochiai pátriárka, II. Ignác Efrém, Antiochia és az egész Kelet szír ortodox pátriárkája; Sahak Masalyan konstantinápolyi örmény apostoli pátriárka, Philip Vinod Peacock, a Református Egyházak Világközösségének főtítkára és Anthony Poggo, az Anglikán Közösség főtítkára.

a hitnek, amelyet a niceai atyák is kifejeztek. Visszatérünk a keresztény hit forrásához, hogy továbbhaladhassunk. Megújulunk ezekben a felfrissítő vizekben (vö. Zsolt 22[23],2), hogy erőt nyerjünk az előttünk álló feladatokhoz. Ennek a helynek az ereje nem a múlandóban rejlik, hanem az örökkévalóban. Nikaiaiban a történelem tanúskodott az örökkévalóságról, arról a tényről, hogy Urunk és Megváltónk, Jézus Krisztus, igaz Isten az igaz Istentől, egylényegű az Atyával (ὁμοούσιος τῷ Πατρί). A niceai hitvallásban megfogalmazottak az apostolok hitét fejezik ki és mutatják be mindenki számára.

Krisztusban szeretett Testvéreim és Nővéreim, a Nikaia név a görög *győzelem* (vίκη) szóból

származik. Amikor a bukott világ a győzelemre gondol, az erőre és az uralomra gondol. De keresztényekként mi arra vagyunk kötelezve, hogy másképpen gondolkodjunk.

A győzelem paradox jelképe a legyőzhetetlen kereszt. Ez a nemzetek számára „botrány”, a vereség jele, de számunkra Isten bölcsességének és hatalmának legfőbb megnyilvánulása. Valóban a győzelmet ünnepeljük ezen a helyen, de ez nem e világ győzelme, és „nem olyan, mint amit a világ ad” (vö. Jn 14,27). A Szentlélek helyesen választotta ezt a helyet, hogy az Egyháznak mennyei és lelki győzelmet adjon. János apostol azt mondja nekünk: „ez a győzelem, amely legyőzte a világot – a mi hitünk” (1Jn 5,4). Keresztényekként a Nikaiai Zsinaton kifejezett apostoli hit a mi győzelmünk.

Ezzel a hittel a bűn zsarnoksága eltűnik az életünkben, a romlás rabsága megszűnik, és a föld a mennybe emelkedik. A niceai hitvallás egész keresztény létezésünk magja. Nem az elvárható minimumot szimbolizálja, hanem az egészet. A niceai hit lángoló buzgalmával a szívünkben „fussuk le a keresztény egység előttünk álló pályáját” (vö. Zsid 12,1); „reméljük a végsőig a kegyelmet”, amelyet „Jézus Krisztus megjelenésekor” ígértek nekünk (vö. 1Pét 1,13); és végül „szeressük egymást, hogy egy szívvel és egy lélekkel vallhassuk: Atya, Fiú és Szentlélek, egylényegű és osztatlan Szentháromság». Ámen!”

Kuzmányi István

Forrás: Vatikáni Sajtószolgálat

Fotó: Vatican Media

Misszió a mikrofon mögött

Huszonöt éve szól a Szent István Rádió

Huszonöt éve szól „a jó hír hangja” az Egri Főegyházmegyből: a Szent István Rádió másfél millió ember elérésével az ország egyik legnagyobb vételkörzetű regionális rádiója. A jubileum alkalmából Bérczessy Andrással, a rádió igazgató-főszerkesztőjével beszélgettünk a kezdetek bátorságáról, a küldetés változatlan lényegéről, a hallgatókkal való élő kapcsolatról és arról, hogyan lehet hallhatóvá válni a mai médiavilág zajában.

– Az Egri Főegyházmegyében vannak otthon, de országosan ismertek. Hogyan jött létre az idén huszonöt éves Szent István Rádió?

– A rendszerváltás után a püspöki konferencia olyan eszközt keresett, amellyel korszerű módon szólhat a hívekhez. Így indította el Seregély István érsek egyházmegyei keretek között a hazai katolikus rádiózást. Ez nagy bátorság volt részéről: azt mondta, „megcsináljuk, legfeljebb belebukunk”. A rádió azonban hittel, kitartással és sok támogatással immár huszonöt éve működik. Ma az ország egyik legnagyobb vételkörzetű közösségi médiaszolgáltató rádiója, amely egri központtal, napi huszonnégy órában regionális közműsor-szolgáltatóként dolgozik. Adása Budapest határától Kárpátaljáig, Szolnoktól Kassáig fogható, így akár másfél millió embert is megszólíthat.

– „Valami jót, valami újszerűt, valami maradandót akarunk adni” – ez olvasható a honlapjukon. Mi a rádió ars poeticája?

– Seregély érsek úgy fogalmazott: a „jó hír, a remény hangja legyen ez a rádió”, küldetése pedig azonos az Egyház küldetésével – mindenki üdvösségének szolgálata. Ez a zsinórmérték ma is. A feladat és a hang ugyanaz maradt, csak a technikai és tartalmi minőségben szeretnénk mindig a korhoz mérten a legjobbat nyújtani. A rádió belső missziót vállal a hívek körében és külső missziót a távolabb lévők megszólítására. Célunk, hogy a mindennapok történéseit a hívó ember szemével lássuk és mutassuk be, illetve, hogy – Ferenc pápa szavaival élve –, „vonzás által” szólítsuk meg az Egyháztól távolabb lévőket. Egy menüt kínálunk, s aki készletet érez magában, az kapcsolódni tud ehhez, meghallhatja az evangé-

lium hangját. Műsoraink magukban hordozzák az Egyház tanítását, hangvételünk pedig békés, nyugodt és letisztult, erőteljesen különbözik attól, amit ma a rádiós piacon tapasztalunk.

– Melyek voltak a huszonöt év mérföldkövei?

– Fontos állomás volt, amikor Ternyák Csaba érsek 2011-ben kezdeményezte, hogy a rádió szerkesztőségi bázisára építve audiovizuális műhely is induljon. Ez a Szent István Televízió, amely a neve dacára nem klasszikus tévé, hiszen nincs önálló csatornája és adása. Produkciói részben online – a YouTube-csatornán és a honlapon keresztül – érhetőek el, részben pedig partnertelevisiók kapnak tőlünk heti adáscsomagokat. Nagy előrelépést jelentett az internet és az alkalmazásunk megjelenése is. Ezek által a világ bármely pontjáról hallgathatóvá váltunk, és lehetőség nyílik az adások visszahallgatására is. A műsorkészítés technikai fejlődése mára gyorsabb, pontosabb, dinamikusabb munkát tesz lehetővé.

– Kik készítik a műsorokat? Bemutatná a munkatársi csapatot?

– A Szent István Rádiót működtető alapítvány kuratóriumi elnöke Szarvas István atya, a szerkesztőség pedig egy sokszínű, elhivatott közösség. Hírszerkesztők, riporterek, zenei szerkesztők, technikusok, operatőrök és technikai munkatársak dolgoznak azért, hogy minőségi tartalom szálaljon meg nap mint nap. Több munkatársunk már a rádió indulásától velünk van. Közéleti újságírók, kulturális és hitéleti műsorkészítők is dolgoznak a szerkesztőségben, így minden műfajban igényes, színvonalas műsorok készülhetnek. Széttagoltan, több helyen végezzük a munkát, ezért fontos, hogy minden hónapban találkozzunk egy lelki-szakmai napon, amikor szentmisén veszünk részt, és meg tudjuk beszélni az aktuális feladatokat.

– Milyen szempontok alapján áll össze a műsorstruktúra?

– A törvényi előírások és a műsorszolgáltatási szerződés határozza meg a műsorstruktúrát, de mindezt a rádió eredeti küldetésének szellemében alakítottuk ki. Az alapító szándéka szerint működünk huszonöt éve.

A műsorrend alappillérei a reggeli szentmise, a déli Űrangyala-imádság és az esti rózsafüzér. Több mint nyolcvan műsorfajta áll rendelkezésre: hitéleti, egyházzenei, zenei, történelmi, tudományos műsorok, valamint nagy teret kap az irodalom. A maga nemében mindegyik fontos, és jól lefedi az érdeklődést.

A törvény a szöveg-zene arányát is szabályozza, szigorúan rögzíti és hatóságilag ellenőrzi: nálunk a beszéd dominál, a zene terén pedig nagy arányban kell magyar alkotásokat sugározni. Ez nem jelent nehézséget számunkra, hiszen egyébként is vonzódunk a magyar zenei alkotásokhoz. A rádió így valóban az emberi hang terepe marad.

– Kik hallgatják a Szent István Rádiót? Vannak erről felmérések?

– A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság méréseket végez a megyeszékhelyeken, eszerint

Egerben 7–10 százalék közötti a hallgatottság – ez a beszélő rádiók között kimagasló. Megelőzzük a Kossuthot és a Hír FM-et is, és a városban elérhető nyolc-tíz rádió között a harmadik helyen állunk a Rádió 1 és a Retro Rádió mögött. Vidéken, ahol kisebb a kínálat és más az igény is, még erősebb a jelenlétünk.

– Milyen élethelyzetben hallgatják az emberek a rádiót?

– Bár reprezentatív mérés nincs erről, a visszajelzések alapján tudjuk, hogy főként a negyven év feletti korosztály hallgat bennünket, a kor előrehaladtával egyre intenzívebben. Kórházi betegágy-nál gyakran szól a rádió. A betegeknek lelki kapaszkodót jelent, de taxisok és fiatal hallgatók is küldenek pozitív visszajelzéseket. A nap ritmusához igazítjuk a műsorsávokat: reggel az informatív tartalom, napközben a könnyedebb, szórakoztatóbb jellegű műsorok, estefelé pedig a mélyebb, komolyabb témák, veretesebb hangvételű műsorok kerülnek előtérbe.

– Honlapjuk hangsúlyozza a hallgatókkal való kapcsolattartást. Melyek ennek a formái?

– Fontos elem a rózsafüzér-imádság, amelyben telefonáló hallgatók szándékára imádkozunk. Kiemelt ifjúsági program az „Egymillió gyermek imádkozza a rózsafüzért”, amely immár nyolc éve több száz gyermeket mozgat meg. Egy-egy templomban összehívjuk a környező településekről a gyerekeket. A helyiekre bízunk a szervezést, csodálatos, zenés elmélkedéseket adnak elő, amit élőben közvetítünk. A hallgatóink szívesen mondanak véleményt a műsorokról, szeretnek beszélgetni. Klasszikus formák – kívánságműsor, reggeli játék – és rendszeres csoportlátogatások is erősítik a hallgatókkal való kapcsolatot. Fontosak a személyes találkozások is, ennek egy különleges formája az idén tizedik alkalommal megszervezett véréadás, amelyre munkatársakat és hallgatókat is invitálunk.

– Melyek a leginkább sikeres műsorok?

– Külön felmérés nincs ezzel kapcsolatban, de hisszük, hogy a maga nemében minden műsorunk sikeres: szeretettel készítjük, és szeretettel is fogadják őket. Időről időre frissítünk, újítunk. Nem félünk attól, hogy olykor változtassunk akár a műsor tematikáján, akár a műsorkészítő személyén. Talán ezért sem fáradtunk bele a negyedszázados szolgálatba.

– Említene néhány emlékezetes műsort az elmúlt huszonöt évből?

– Nehéz kiemelni egyet-egyet a többi közül, s ha most mégis megteszem, egy sorozatot említenék. Kiemelkedő volt Faustina nővér naplójának hangoskönyvváltozata, amely Katona István püspök kérésére készült, és az irgalmasság órájához kapcsolódva péntekenként hangzott el. Hamarosan újra műsorra tűzzük. Személyes kedvencem a *Hangoló*, amelyet a Szent Imre Katolikus Iskolarádiós Hálózat diákjai készítenek.

– Hogyan működik ez a hálózat?

– Az Egri Főegyházmegye fenntartásában működő több mint ötven oktatási intézmény közül jelenleg tizenöt iskola diákjai dolgoznak benne. A rádióban tanulják a műsorkészítést, és otthon is készítenek tartalmakat. A *Hangolóban* a fiatalok hangja is erőteljesen jelen van a rádióban. Az a remény él bennünk, hogy ők meg tudják szólítani a kortársaikat, és ezáltal tudatosabb médiahasználatra ösztönözhetjük a fiatalságot. A program közel kétszáz diákot – általános és középiskolásokat – mozgat meg. A mentortanárok és az intézményvezetők rendkívül elhivatottak, áldozatokat is vállalnak azért, hogy a diákjaik részt vehessenek a foglalkozásokon. Így a rádió révén valódi kapcsolat jön létre az egyházmegye különböző pontjain működő iskolák között.

– Ma már elterjedt az igény szerint elérhető műsorhallgatás. Hogyan reagáltak erre?

– Műsoraink visszahallgathatók az interneten – bár korlátozott ideig, a tárhelykapacitás függvényében. Ugyanakkor továbbra is hiszek a lineáris médiaszolgáltatásban: így tudunk ízlést formálni, értéket felmutatni, például egy gondosan összeállított zeneműsorral. Míg ha ezt mindig magának rakja össze az ember, akkor előbb-utóbb beszűkül, mert mindig egyfajta ízlésvilág szerint kiválasztott alkotások, tartalmak között mozog.

– Mi jelenti ma Önöknek a legnagyobb kihívást?

– A médiazajban hallhatóvá válni úgy, hogy közben nem emeljük fel a hangerőt. Egyszerre kell hűnek lennünk a küldetéshez és kiszolgáltatnunk a hallgatók igényeit, megmutatva a világot és benne a keresztény katolikus értékrendet.

– Milyen terveik vannak a jövőre nézve?

– Továbbra is a minőséget szeretnénk képviselni a rádiózásban és a televíziózásban. Tervezzük, hogy nyitunk új platformok felé, intenzívebben leszünk jelen a közösségi médiában. Felkészültünk arra, hogy hamarosan podcasttal is megjelenjünk.

Trautwein Éva
Fotó: Balogh Ferenc

Ami megállásra késztet

(Mt 3,1–12)

„Térjete meg, elközelgett a mennyek országa” (Mt 3,2)! A mai evangéliumban Keresztelő János felhívásával találkozunk, ami jól összefoglalja János igehirdetésének tartalmát. Érdekes, hogy Jézus ugyanezzel a felszólítással kezdi meg nyilvános tanítását (vö. Mt 4,17). Megtérésre, gondolkodásmódunk megváltoztatására hívnak bennünket. A görög *metanoia* szó (amelynek igei alakja szerepel itt a görög szövegben) nem csupán bűnbánatot jelent, hanem az életszemlélet megváltoztatását. A mennyek országa, Isten országa ott van jelen, ahol Jézus Krisztus. Fel kell mérülnie bennem a kérdésnek: Vajon Jézus jelen van-e az életemben, a hivatásomban, munkámban, családomban, szabadidőmben, kikapcsolódásomban?

A mennyek országa nem idegen ettől a világtól, s nem csak valamiféle jövőbeli vigasztalás. „Ha pedig Isten ujjával űzöm ki az ördögöket, kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa” (Lk 11,20) – mondja Jézus. Mi, keresztények a keresztségünk által már Isten országában élhetünk, és éppen az a küldetésünk, hogy láthatóvá, megtapasztalhatóvá, jelenvalóvá tegyük a világ számára ezt, vagyis Isten szeretetének uralmát, amely Jézus Krisztussal megjelent a földön.

„Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!” (Mt 3,3; Iz 40,3). Keresztelő János üzenete a múltból jön és a jelenhez szól, hogy legyen jövőnk. Advent „erős idő”, amely megállásra késztet, hogy „türelmet és vigasztalást merítsünk a reményünk megerősítéséhez” (Róm 15,4b) a *Szentírásból*, az imádságból, a szentségekből, a szeretet cselekedeteiből. Ez az útkészítés az adventi feladatunk.

Életünk terepe nem egyenes és nem akadálymentes. A völgyek létünk szakadécai, mélységei; a temetetlen sírok életünk megoldatlanságai, befejezetlenségei; a hegyek és halmok pedig az akadályokat jelképezik, amelyeket mi magunk, más emberek vagy maga az élet gördítenek elénk. Egyszerre tapasztaljuk a vágyat Isten országa iránt és a kísértéseket,

amelyek igyekeznek ettől elválasztani bennünket.

Azon kell dolgoznunk, hogy Jézus meg tudjon érkezni hozzánk. Izajás prófétánál azt olvassuk, hogy Isten maga az, aki feltölti a völgyeket és elhordja a halmokat. Az Úr tudja, hogy nehéz elhordani a bűn hegyláncait, és feltölteni a tehetetlenség völgyeit. Advent éppen ezért közös erőfeszítés, amelyben Isten együtt akar munkálkodni velünk azon, hogy valóban a szívünkbe fogad hassuk őt.

A bűnbánat és a bűnbocsánat által újra felfedezhetjük Isten kegyelmét, melyben elsősorban nem az alapján kell szemlélnünk és megítélnünk magunkat, hogy miként tartottuk meg a törvényt, hanem a Lélek gyümölcsei által, amelyek bennünk és általunk termettek. Valahányszor igyekszünk jól tenni a másik emberrel, megbocsátani a másiknak vagy éppen bocsánatot kérni tőle, mindig Isten

országának jeleivé válunk ebben a világban. Így leszünk Keresztelő Jánosok mi is, akiknek az a küldetésünk, hogy prófétaságunkat, a keresztségben kapott küldetésünket nagy hűséggel és bizalommal teljesítsük.

Kisiván Csaba

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Harmatozzatok!

Minden liturgikus időszaknak megvan a maga ének- és dallamkincse, amit liturgiáinkon kizárólag ezekre a napokra tartunk fenn. Különösen is kedvesek és szerethetők az advent évente visszatérő, három-négy héten át felhangzó melódiái.

A *Harmatozzatok*, *égi magasok* kezdetű népénekünk ősi latin gregorián gyökerekből táplálkozik. Évezredes hagyomány szerint a karácsonyt megelőző vasárnap miséjének bevonulási

éneke volt ez, továbbá a zsoltosma válaszos éneke is, amit a későbbi évszázadokban népszerű himnusszá bővítettek. Ez a darab ma is sok templom hajnali miséin felhangzik: *Rorate coeli de super, et nubes pluant iustum*. Az antifónának többféle magyar fordítása is létezik: *Harmatozzatok egek, onnan felülről; felhők, essétek az igazat!*

Izajás szavaival (Iz 45,8) szólítjuk meg az egeket, Isten lakóhelyét. A babiloni fogságba hurcolt nép reménytelenségét kifejező prófétai imádságok (Iz 63, 64) adják a gregorián ének szövegtörzsét: az elhagyatottság, pusztulás és keserűség sivatagában vágyakozunk a szabadulásra, akárcsak a szikkadt pusztaság az új életet sarjasztó esőre.

Talán a legkifejezőbb kép az, amikor az imádság elszáradt falevélhez hasonlítja a népet: földre hullunk (et *cecidimus*). És amikor ezt megéneklí, öt hang elég arra, hogy a dallam gerincét adó tenor magasságából a kompozíció legmélyebb hangjáig ereszkedjünk. Súlytalanul és erőtlenül zuhanunk a mélységbe.

Vétkeztünk, méltatlanok lettünk az Úrhoz, aki elfordította tőlünk arcát, és ellenségeink kezére adott bennünket. Ezért tartunk bűnbánatot. Arra kérjük az Urat, hogy ne emlékezzen többé vétkeinkre, lássa meg nyomorúságunkat, szívünk töredelmét, és küldje el számunkra a Megváltót.

A himnusz négy versszaka nagy vonalakban megfeleltethető a négyhetes adventi időszaknak. A negyedikben már felcsendül a vigasztalás hangja. Isten válaszol népe kérésére. Nem hagyja, hogy a szomorúság legyen úrrá rajta. Ezért megszabadít bennünket, hiszen ő a mi Urunk és Istenünk, Izrael Szentje, az Üdvözítő.

Most is, amikor magunk alatt vagyunk, szárazságot és sötétséget élünk át, visszavárjuk őt, hogy onnan felülről ránk tekintsen, felkaroljon, és öntözze életünkben a remény magvait.

Gérecz Imre OSB

Ünnepek és jeles napok

(101.)

A Görögkatolikus Egyház december 6-án különösen nagy ünnepet tart. Ekkor emlékezik Csodatévő Szent Miklós műrai püspök atyára. Megteszik ezt a római katolikus testvérek is, sőt Európa északi országaiban egyes protestáns közösségek szintén ünneplik őt. Nálunk azért különlegesen nagy ünnep, mert a Görögkatolikus Egyház a védőszentjeként tekint rá. Az általánosan használt és közkedvelt *Dicséjétek az Urat!* című énekeskönyvünkben hosszú időn keresztül benne volt – csak a legutóbbi kiadásokból maradt ki – a görögkatolikus szentségimádás, aminek egyik könyörgése így hangzik: „Csodatévő Szent Miklós püspök, görögkatolikus Egyházunk pártfogója, könyörögj érettünk!” Igaz, hogy más liturgikus énekünkben, himnuszukban nem szerepel sajátos pártfogóként, de a csodateleire és közbenjárói tevékenységére sok utalást történik bennük.

A reggeli istentiszteletben így éneklünk hozzá: „*Csodák forrása*, Istenhez fogadott bölcs atya.” Igen: jó pástorként és hithirdetőként a hitet erősítette az emberekben. Ámde ezek mellett a haláltól is megmentette őket (amit ez az ének nem részletez, de az élettrajz bőségesen feltár). S kapcsolódik hozzá a kérés is: mint jó közbenjáró, esdje ki a bűnbocsánatot Istentől az ő tisztelőinek. Egy másik ének megokolja, hogy miért tudott csodákat művelni Szent Miklós. Azért, mert „a szentelt egyházi ruha szépségét még szebbé” tette. Hogyan? Az „erényei által”! S így „*dicső csodákat*” tudott művelni. Sőt, most is teszi, mert megment bennünket is „minden gonosztól”.

A máig tartó csodájáról is megemlékezik az egyik liturgikus himnuszunk. Mégpedig arról, hogy az olaszországi Bariban elhelyezett szarkofágjából most is, folyamatosan, csodálatosan illatos olaj – műró – szivárog. Az ősi, még a bari korszakból való éneket érdemes teljes terjedelmében idéznünk szépséges tartalma miatt: „Múra városában élven testileg, szellemi olajjal fölkentnek mutatkoztál, Miklós atyánk, azért *csodáid balzsamával* a világot illatossá tevéd, örök folyású olajat öntvén a te jó illatú szavaiddal és örök emlékeddel.”

Szent Miklós atyánk híre és tisztelete az egész földön elterjedt. Láttuk, még a protestánsok körében is. A szeretetéből fakadó jótékonyágával tudta ezt elérni. (Csak sajnálni tudjuk, hogy a modern világban a Jézus születésében mindent nekünk ajándékozó karácsonyi szeretet összekeverik Miklós püspökkel, illetve a karácsonyi (?) ajándékokat hozó Mikulással, a Téliapóval.) Mindenesetre: tündöklük „e földön a *csodák sugaraival* a bölcs Miklós”, és megnyit minden ajkat Isten dicséretére és magasztalására. Így kérhetjük tőle: könyörögjön érettünk, hogy minden szükségstől megszabaduljunk. Egy másik ének egészen egyetemessé terjeszti ki a gondolatot, Szent Miklóshoz szólva: „ki a világ határait *csodásan megvilágítod*”. Majd ismét az ő közbenjáráshoz fordulva így fejezi be: „ne szűnjél meg könyörögni az Úrnak azokért, kik szent emlékedet hittel és szeretettel tisztelik, és fényesen ünneplik!” Istentől kapott csodatevő erejével megteheti: esedezhet érettünk is.

Ivancsó István

Szent Ambrus

December 7.

Apja Gallia pretoriánus prefektusa volt, akinek halála után a család visszatért Rómába. Ambrus jogot tanult, mert hivatalnokpályára szánták. Probus 372–73-ban Aemilia-Liguria provincia kormányzójává nevezte ki, amelynek székhelye Milánó volt. A milánói püspökségben az arianizmus hívei és a Szentháromságot valló keresztények között komoly ellentét alakult ki. 374-ben meghalt az arianus Auxentius püspök, így meg kellett választani az utódját. A Milánóban köztisztvisletben álló Ambrus kormányzói minőségében beszédet intézett a hívekhez, amikor is a hagyomány szerint egy gyermek így kiáltott fel: „Ambrus legyen a püspök!”, akit a tömeg egyhangúlag meg is választott. Ambrus hevesen tiltakozott, mivel ekkor keresztelés előtt álló katekumen volt még. Ám a császári udvar nyomására végül engedett, megkeresztelkedett, majd pap-pá szentelték, így néhány nap alatt minden akadály elhárult püspökké szentelése előtt.

Csak később ismerte meg a Bibliát és a keresztény tanítást. Működését prédikációkkal, az *Őszösvetség* magyarázatával kezdte. Főleg a keleti egyházatyák szövegeit értelmezte a latin vi-

lág számára. Allegorikus bibliamagyarázataiban az Origenész által kidolgozott módszereket alkalmazta. Beszédeit tömegek hallgatták: Szent Ágoston képes volt Afrikából Milánóba utazni, hogy meghallgathassa, és prédikációi hatására tért, majd keresztelkedett meg (Ambrus keresztelte meg).

Ambrus vezette be az úgynevezett ambrozian liturgikus énekeket, melyeket Milánó és Lugano környékén ma is énekelnek. Hogy a húsvéti vigiliát vonzóbbá tegye a nép számára, himnuszokat és antifonákat iktatott a liturgiába. Ágostonnak azt ajánlotta, hogy mindig legyen tekintettel a helyi liturgikus szokásokra. 397 nagyszombatján hunyt el. Milánóban helyezték örök nyugalomra.

L.K.

A HÉT LITURGIÁJA

A év

DECEMBER 7., ADVENT 2. VASÁRNAPJA (Szent Ambrus püspök és egyháztanító, Ambrózia, Agaton) – Iz 11,1–10 (*Igazságot szolgáltat az alacsony sorsúaknak.*) – Róm 15,4–9 (*Üdvösségünk közel van.*) – Mt 3,1–12 (*Tartsatok bűnbánatot, elközelgett a mennyek országa!*) – **Zsolozsma:** II. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 8 – EE 507, EE 413, Ho 8 – EE 8, Ho 133 – EE 503, Ho 6 – EE 10.

DECEMBER 8., HÉTFŐ – A BOLDOGSÁGOS SZŰZ MÁRIA SZEPLŐTELEN FOGANTATÁSA FŐÜNNEPE (Mária Immakulata, Emőke) – Ter 3,9–15.20 (*Ellenkezést vetek közéd és az asszony közé, a te ivadékok*

és az ő ivadéka közé.) – Ef 1,3–6.11–12 (*Isten Krisztusban választott ki minket a világ teremtése előtt, hogy fogadott fiákká legyünk.*) – Lk 1,26–38 (*Üdvözlégy, kegyelemmel teljes! Az Úr veled van.*) – **Énekrend:** Ho 160 – EE 641, Ho 5 – EE 21, Ho 140 – EE 643, Ho 11 – EE 16.

DECEMBER 9., KEDD – Szent Juan Diego Cuauhtlatoatzin, guadalupeai látnok emléknapja (Natalia, Filótea, Valéria) Iz 40,1–11 – Mt 18,12–14.

DECEMBER 10., SZERDA (Judit, Livia) – Iz 40,25–31 – Mt 11,28–30.

DECEMBER 11., CSÜTÖRTÖK – Szent I. Damazusz pápa emléknapja (Árpád) – Iz 41,13–20 – Mt 11,11–15.

DECEMBER 12., PÉNTEK – A guadalupeai Boldogságos Szűz Mária (Gabriella, Fáni) – Iz 48,17–19 – Mt 11,16–19.

DECEMBER 13., SZOMBAT – Szent Lúcia szűz és vértanú emléknapja (Luca, Ottilia) – Sir 48,1–4.9–11 – Mt 17,10–13.

DECEMBER 14., ADVENT 3. VASÁRNAPJA (Keresztész Szent János áldozópap és egyháztanító, Szilárda, Bertold) – Iz 35,1–6a.10 (*Maga az Isten jön el, hogy szabadulást hozzon nekünk.*) – Jak 5,7–10 (*Legyetek állhatatosak, mert az Úr eljövételének ideje közel van!*) – Mt 11,2–11 (*Te vagy-e az, akinek jönnie kell, vagy valaki mást várunk?*) – **Zsolozsma:** III. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 1 – EE 509, EE 413, Ho 1 – EE 8, Ho 108 – EE 506, Ho 9 – EE 6.

Ahova nem szabad bevinni okostelefont

A magyar és a romániai katolikus püspöki konferencia vezetői a gödi Búzaszem Iskolában

A magyar és a romániai katolikus püspöki konferenciák állandó tanácsai november 25–26-án Vácon tartották meg soron következő találkozójukat. A második napon Erdő Péter bíboros, prímás volt a szentmise főcelebránsa a Nagyboldogasszony-székesegyházban, majd a főpásztorok meglátogatták a gödi Búzaszem Iskolát.

A püspökök hagyományos találkozójukon tárgyaltak a szinodalitásról, a különböző rítusok és nyelvek jelenlétéről az egyes egyházmegyékből, a karitásztól, az egyházi médiáról, a család értékének védelméről és gyümölcsöző lelkipásztori kezdeményezésekről a két országban. Kifejezték meggyőződésüket, hogy Európa reménye és jövője Krisztus. Az európai kultúrát a kereszténység tette igazán termékeny, és addig van jövője, amíg ebből az éltető forrásból meríteni tud. Közép- és Kelet-Európa egyházi közösségei – nem utolsósorban a kommunista diktatúrák és egyházüldözések fájdalmas tapasztalata miatt – talán jobban tudatában vannak ennek a ténynek.

Ima Európa lelki megújulásáért

Kifejezték annak fontosságát is, hogy az egyházi közösségek tegyenek meg mindent az új evangelizáció, a család értékének védelme és a legszegényebbekkel való szolidaritás erősítése érdekében. Arra hívják a saját közösségeiket, hogy imádkozzanak a békéért és Európa lelki megújulásáért.

A november 26-i latin nyelvű szentmisét Erdő Péterrel együtt mutatta be Székely János, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke; Böcskei László nagyváradai megyéspüspök, a Romániai Katolikus Püspöki Konferencia (CER) elnöke; Udvardy György veszprémi érsek, az MKPK elnökhelyettese; Aurel Percă bukaresti érsek; Felföldi László pécsi megyéspüspök, Marton Zsolt váci megyéspüspök; Varga Lajos váci segédpüspök; Németh Gábor, az MKPK titkára és Francisc Ungureanu, a CER titkára.

A Búzaszem Iskola oktatási elvei

A szertartás után megérkeztek a püspökök és az érsekek a Búzaszem Iskolába, ahol az igazgató, Horváth Szilárd és a pedagógusok fogadták

őket. Az épület tágas előterében éppen mozgásos-énekes foglalkozás folyt, a diákok hosszú köteleket feszítettek ki a bokáikkal, ezt ugrották át tánclépésekkel a többiek. Az iskola új épületének könyvtárhelyiségében egy asztalnál foglaltak helyet a püspöki konferenciák állandó tanácsainak tagjai. Horváth Szilárd igazgató bemutatta nekik különleges oktatásukat, csupa érdekességet osztva meg a Búzaszembről. 2004-ben hét gyerekkel kezdték el az iskolát, amelynek akkor még nem volt állandó épülete. „2008-ban kezdtük el az építkezést. A tervezőtől azt kértük, a pedagógiánkat öntse épületbe: a kereszténységet, a családiasságot, a természetességet, a magyar néphagyományt.”

Hívószó a kereszténység is

Most százkilencven gyerek jár ide, három-négyszeres a túljelentkezés. „A társadalom számára hívószó a kereszténység, a családiasság, a természetesség. Egyesítettük az iskolában az állami, az egyházi és az alternatív iskolák előnyeit. Huszonnégy gyermeket veszünk fel, jövő ősze már hatvan jelentkezőnk van. A fiatal családokat mágnesként vonzza, amit gyerekbarátságnak

neveznek – de ez valójában a kereszténység. Óriási esélye van itt az Egyháznak! A gyerekek a legjobb iskolákba kerülnek be tőlünk, de ez nem cél, hanem eredmény. Előszörban az érzelmi intelligenciát akarjuk nevelni, szeretnénk, hogy a diákjaink a családjuk, nemzetük és Egyházuk Kovászai legyenek.” Több egyházmegyében indult már organikus pedagógiai képzés, mely hangsúlyozza, hogy az IQ fejlesztését is az érzelmi intelligencia alapozza meg. Horváth Szilárd ismertette, hogyan valósítják meg ezt az iskolájukban.

A Gergely-járás hagyománya

Mivel a Gergely-járás hagyományával hívogatják a leendő tanulókat az iskolába, azzal a tapasztalattal érkeznek meg a kis elsősök, hogy őket a nevükön szólították, hívták. „Ha bele tudjuk látni a gyerekekbe a jövőndő oroszlánt, nagy eséllyel azok lesznek. Ha elképzelik, hogy valamit meg tudnak csinálni, idővel meg is tudják” – tette hozzá az igazgató. A szülőket sem elküldik az iskolából, hanem behívják, ők például reggelente közös imát tarthatnak a tanulóknak. Jó gyakorlat a húszperces „megérkező kör”

foglalkozás is, amelyen a diákok minden tanítás előtt megosztják egymással örömeiket és a bánataikat, így kialakul, hogy képesek másokkal együttérezni, és beszélni az érzelmeikről.

Otthon se legyen a gyerek kezében mobil vagy tablet

„A gyerekek kezéből kivettük a személyes képernyőket: 2011 óta nem lehet az iskolába behozni okostelefont. Általában hat órát lóg a neten naponta egy nyolcadik osztályos, ezzel elveszi a képességei fejlesztésétől is az időt. 2018-ban a szülőkkel elhatároztuk, hogy otthon se legyen a gyerekek kezében tablet, okostelefon. Először ufónak tartottak a kezdeményezés miatt, de hamar megtapasztalták az előnyeit. Ma már a szülők akarják, hogy így legyen” – fogalmazott Horváth Szilárd, és elmondta, a szülők a gyerekbarátság, kereszténység, néphagyomány és telefon nélkülség miatt hozzák ide a gyerekeiket. „Robotikára tanítjuk a diákjainkat, de nem tesszünk a zsebükbe szórakoztatóközpontot. Úgy látjuk, az a gyerek, aki a telefonján él, már nem is akarja megismerni a világot. Lehet fejleszteni a gyerekek digitális gondolkodását sokféle más módon is.”

Fontosnak tartják Freund Tamás állítását, aki szerint az optimális agyfejlődéshez és -működéshez mozgás és művészeti élmények kellenek. A következőkben arra hozott

a diákok színező növényeket és gyógynövényeket termesztene, a színezőkből festéket készítenek, azzal festenek, és feldolgozzák a gyógynövényeket is. Terveznek és leírják a tapasztalataikat, az élményszerzés közben így kémia-, biológia- és fizikatudásuk is elmélyül.

Zene, tánc, kézművesség

A néphagyomány is fejleszti az idegrendszert, az nem csak a hagyományörzés miatt fontos. „Aki zenét tanul, annak a képességei is jobbak lesznek” – folytatta az igazgató, majd levetített egy kisfilmet, ahol a gyerekek együtt zenélnek népi hangszereken, és táncolnak rá. „Minden gyerek tanul zenét, minden gyerek alkalmas a zene-tanulásra” – tette hozzá. A népi kézművesség is jó hatással van gyermekek fejlődésére. Minden osztály elkészíti magának a saját nemezszőnyegét iskolakezdés előtt, mely összekovácsolja a csapatot és a szülőket is. A leendő elsősoikkal öt-hat alkalommal találkoznak, felméri az idegrendszeri állapotukat is. Az igazgató vetített a „csipkeverésről, mely diszlexia, diszgráfia elhárító tevékenység” is, valamint a karácsonyi betlehemezésről vagy a szablayavításról.

„Apád, anyád idejőjjön”

Az „Apád, anyád idejőjjön” program keretében a szülőket behívják az iskolába, akik tánccház alkalmakon együtt roznak a gyere-

Önkéntes rendszerben szorosan együttműködnek az iskolával, segítenek a berendező, a konyhás, a világosító vagy az ököcsapattal. Az iskolában minden gyerek szöveges értékelést kap. Ebben jó és rossz is olvasható, de szépen, finoman megfogalmazva. Minden évben kiosztanak nekik oklevelet is, hiszen minden gyerek tehetséges, csak meg kell találni, miben. Van, akinek a humoráért, gyönyörű mosolyáért, más az egyenességért, vidámságért kap elismerést.

A diákok számára kiemelik az értékeiket, például olyat is, hogy „bárki beléd kapaszkodhatott”, „az osztály lelkiismerete voltál”. Az iskolában cserkész is működik, melynek Virág András a vezetője.

honokat látok mindenütt” – mondta az igazgató. A cserkészet Isten közelségében gyakorlati keresztény életet alakít ki. Az iskolában megszervezték a Honi Cserkészszövetséget is, és nem egyszer a külföldi cserkészekkel közösen táboroznak. Mindezek eredménye, hogy a nyolcadikos felvételi pontjaik átlaga 74,8 az 54 pontos magyar átlaghoz képest.

Van időnk egymásra

A találkozón négy diák számolt be arról, milyen az élet okostelefon nélkül. Székely János megkérdezte, mit szólnak a barátaik ahhoz, hogy nincs telefonjuk, mire elmondták, van, aki csodálkozik, de ez nem befolyásolja a kapcsolatukat. „Előfordul, hogy sajnálnak miatta, de én úgy voltam vele, ne sajnálj.” Az is kiderült, olyannal még nem találkozott, hogy egy barátjuk szeretné letenni a telefont.

Udvardy György érsek aziránt érdeklődött, mire irigykednek a többiek. A fiatalok válasza között szerepelt, hogy az időbeosztásuk és a természetközeli helyszín sokakban kelt irigységet, hiszen a gép előtt rengeteg idejük elfolyik feleslegesen.

Szülők is jelen voltak az alkalmon, akik arról beszéltek, a családjukban milyen változásokat hozott, hogy korlátozva van a képernyőhasználat. „Az egyetemista lány nagytetvére tizenkét éves korában kapott telefont. Nem tudtam, mit adok a kezébe. Évek

Horváth Szilárd igazgató a Búzaszem Iskola oktatási-nevelési elveiről beszélt a püspököknek

példákat a Búzaszem igazgatója, hogyan valósítják meg mindezt az oktatás során. Az iskola kertjében

kekkel, de előadásokat, tanórákat is tartanak nekik a saját szakmájuk témáiból.

„Az erdőben csak fűrész és szerzők vannak a gyerekeknek, egy hét múlva, amikor kimegyek, ott

teltek el, amíg felismertük, hogy mindig csak a telefonjával foglalkozik, pedig korábban sok minden érdekelte. A kicsiket ide írtattuk be, az ő hatásukra a nagylány is kijött a befelé fordulásból. Örülünk, hogy van időnk egymásra, beszélgetünk, társasjátékot játszunk.” A telefon eltávolítja a gyereket a családtól, de az idejártó gyerekek a nem ide járó testvéreikre is pozitívan hatnak, s a szülők sem érzik a tehetetlenséget, milyen nehéz a szórakoztatópontot, azaz az okostelefont überelni.

Felföldi László megkérdezte, mekkora erőt ad, hogy több család együtt van ugyanabban a küldetésben. „Nem menne enélkül – mondta egy édesapa. – A szülői baráti kör is, csapat; összejárunk, a gyerekeket ebben a burokban neveljük. A hit, a sport is ebben a csapatban működik tökéletesen. Van egy közös, erős akarat, ami mindenkit inspirál ezen az úton. Csak közösségi megoldás.”

A találkozás során meglátogattuk az iskola kertjében felállított, fűthető jurtát, amit osztályteremnek

rendeztek be; szinte érezni, mennyire bensőséges, ősi a hangulata. A gyerekek, amikor itt vannak, letezik a cipőiket, táskáikat, és leülnek a kis asztalokhoz a sámlira. A fény felülről jön be, nagyon egyedi az egész centrális tér.

A püspökök azután betértek a negyediketek közé; a gyerekek egy boltív alatti helységben, ahol a reggeli megérkező kört szokták tartani, egy moldvai dalt adtak elő citera- és kobozkísérettel. A püspököknek annyira tetszett az előadás, hogy kértek tőlük még egy éneket. Székely

János püspök közben elmondta, még nem járt ebben az iskolában, de egészen különleges és hihetetlen, amit lát. Biztosan lenne erre igény máshol is, a megvalósításához tüzes emberekre van szükség. A látogatás végén felsorakoztak a gyerekek és tanárok az aulában, elénekelték a Dicsőség mennyben az Istennek karácsonyi énekünket. Végül Erdő Péter gratulált az iskola munkájához, majd megáldotta a tantestületet és a diákokat.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

Európa kulturális, szellemi válságáról és a kiutakról

Podcastsorozat Székely János püspökkel

A *Szeretet dallama* címmel új podcastsorozatot indított a Magyar Katolikus Egyház, melyben Székely János szombathelyi megyéspüspökkel, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnökével beszélgetnek aktuális témákról. A kéthetente közzétett adások műsorvezetője Kuzmányi István állandó diakónus, a *Magyar Kurír* főszerkesztője.

A podcastsorozat harmadik adásában Székely János püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke Európa kulturális, szellemi válságáról és a kiutakról beszél. A főpásztor kitért többek között a kultúra szó meghatározására, az ember istenarcúságának hatására, arra, hogy Európa mikor és miben került kulturális,

szellemi válságba, továbbá a demográfiai válság hatásaira, a kiutak lehetőségeire, az öreg kontinens krisztusi arcára és Szent Benedek, illetve a társvédőszenetek példájára.

A *Szeretet dallama* podcast harmadik adását november 26-án, szerdán 7 órakor adta közre az MKPK Sajtóirodája, mely elérhető a Magyar Katolikus Egyház YouTube-csatornáján. Az egyes részek a Spotify streamingszolgáltató felületén is elérhetők. (A korábbi adások is visszanezhetők.)

Az adás a Magyar Katolikus Rádió stúdiójában készült. A következő rész december 10-én, szerdán jelenik meg, témája az oktatás és a nevelés kérdései lesznek.

Fotó: Sebő Balázs/MKPK

A példa és a kapcsolat erejében élünk

Papszentelést ünnepeltek Pannonhalmán

Úgy szeressen és szolgáljon, ahogy azt Jézus tette – ezt kérte és egyben kívánta Rajta Emmánuel testvérnek pappá szentelése alkalmából Várszegi Asztrik emeritus pannonhalmi főapát. A püspök november 22-én ünnepi szentmise keretében szentelte fel Emmánuel testvért a teljesen megtelt Szent Márton-bazilikában.

A papszentelési mise elején Hortobágyi T. Cirill főapát köszöntötte az egybegyűlteket: a szentelendő családját – köztük szüleit, testvéreit –, egykori gimnáziumi osztálytársait, barátait, a Magyar Bencés Kongregáció valamennyi házából érkezett papokat, testvéreket és nővéreket.

A főapát üdvözlötte a bencés oblatúsközösség, valamint a Szociális Testvérek Társaságának tagjait, a ciszterci, a ferences és a piarista szerzeteseket, a Váci Egyházmegye papjait, a Szent Szabina-kápolna, a ceglédi egyházközség és a pannonhalmi egyházmegye híveit, a Schönstatt Mozgalom és a Hétpecsét hittan csoport tagjait, valamint a testvéregyházak képviselőit.

Szolgálni, és nem uralkodni

Hortobágyi T. Cirill a szentmise elhangzó evangéliumi részletre utalva – Jézus az utolsó vacsorán

megmossa a tanítványai lábát – ki-fejtette: Krisztus szolgálni, és nem uralkodni jött, ezzel adva példát. „Mindannyiunkat az Ő életpéldája és a vele való személyes kapcsolat éltet! A példa és a kapcsolat erejében élünk” – mondta. Majd hozzátette: „A mai nap megerősítő alkalom a hitből fakadó keresztény élet útján. Leginkább számodra, kedves Emmánuel testvér, aki ma Krisztus papságában részesülsz.”

Az evangélium felolvasása után Emmánuel testvért szólították. Ezt követően Hortobágyi Cirill ünne-

pélyesen kérte Várszegi Asztriktól a szentelést, majd az ígéhirdetéssel folytatódott a liturgia. Asztrik atya homíliájában két evangéliumi szakaszra hívta fel a szentelendő és az egybegyűlteket figyelmét. Jézus parancsára – „úgy szeressétek egymást, ahogy én szeretlek titeket” – és a lábmosás tanúságára – „amit én tettem veletek, ti is úgy tegyetek” –. A nyugalmazott főapát arra hívta Emmánuel testvért, hogy a mindenkor rábízottakat, az Egyházat, a rendi testvéreit és embertársait is úgy szeresse, ahogyan Krisztus.

Továbbá, hogy papként a liturgiában, az eucharishtiában is azzal a szeretettel törje meg a kenyeret, Krisztus testét, ahogy azt az Úr tette.

Az egyházi közösségben

Várszegi Asztrik gondolatai után Emmánuel testvér nyilvánosan megerősítette szándékát arra a hármas szolgálatra, amelyet ordináriusa és szerzetesi elöljárója munkatársaként végezni fog: „az Úr nyájának pásztora”, az evangélium hirdetője és a szentségek kiszolgáltatója az egyházi közösségben. Ezt követően leborult az oltár mögött, miközben a Mindenszentek litániáját énekelte a közösség.

Majd a közel kétórás liturgia talán legemlékezetesebb pillanatai következtek: a szentelő püspök, Várszegi Asztrik – a teljes csendben – a szentelendő fejére helyezte kezét. Ez a kézzel való papszentelés lényegi mozzanata, amit egyedül a püspök végezhet. Emmanuel testvér az eucharisztia liturgiájába már a papok egyikeként kapcsolódott be.

Forrás: Pannonhalmi

Főapátság

**Fotó: Csapó Balázs/
Pannonhalmi Főapátság**

Szent Márton köpenyét adják

Segítőit köszöntötte a Szombathelyi Egyházmegyei Karitatív Alapítvány

A Szombathelyi Egyházmegyei Karitatív Alapítvány november 21-én találkozóra hívta azoknak a cégeknek, vállalkozásoknak a képviselőit, vezetőit, amelyek idén is támogatták a szervezet céljainak megvalósulását.

Székel János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke üdvözlötte a cégek képviselőit, egyben megköszönte azt a segítséget, amelyet az alapítványnak, ezen keresztül pedig a karitásznak és a rászorulóknak adtak.

A főpásztor hangsúlyozta: a kereszténység legalapvetőbb felismerése: a világmindenség szeretetből van. A karitás pedig ezt érti, és igyekszik így is cselekedni

– mondta a püspök. Emberibbé akarjuk tenni a társadalmunkat. Szent Márton köpenyét szeretnénk a szegények vállára is ráteríteni.

Kiss István, a Szombathelyi Egyházmegyei Karitás igazgatója összefoglalta, hogy a 2025-ös évben milyen sok embernek tudtak segíteni a támogatóknak köszönhetően. Kondor János, a Szombathelyi Egyházmegyei Karitatív Alapítvány elnöke a 2026-os tervekről elmondta: az egyik legfontosabb feladat, hogy növeljék azoknak a vállalkozásoknak a számát, melyek adományaikkal támogatják az alapítványt.

Forrás és fotó:

Szombathelyi Egyházmegye

Marton Zsolt püspök adventi körlevele

A család mint a béke és a kiengesztelődés hordozója

Kedves Magyar Családok!

A 2025. év mint jubileumi szentév rendkívüli esztendőnek bizonyult az életünkben. Ferenc pápa felhívására a remény zárandokaiként éltük át ezt az időszakot. A szentévet követően sem szűnünk meg a remény fáklyáját égve tartani – ahogy a Szentatya fogalmazott. Utóda, XIV. Leó pápa egy rendkívül fontos szempontot emelt ki beköszönő beszédében, mintegy a remény egyik vágyott gyümölcsét, a békét: „Béke veletek! Ez a feltámadt Krisztus békéje, fegyvertelen és lefegyverző béke, alázatos és állhatatos béke. Istentől származik, attól az Istentől, aki mindnyájunkat feltétel nélkül szeret.” (Róma, Szent Péter bazilika, 2025. május 8.)

Az igazi béke Istentől indul

Tehát nem pusztán emberi törekvésnek és cselekvésnek mondja a békét, hanem a föltámadott Istenember művének. Az igazi béke Istentől indul, és első helyen vele kell békében lennünk. Ő az igazi béke forrása. Ahhoz, hogy vele békében legyünk, meg kell ismernünk őt. Újból és újból meg kell térnünk hozzá. Ebben döntő szerepe van a családnak, mert az istenismeret és az Isten felé fordulás a családban kezdődik. A gyermek istenképe a családban alakul ki: szülei szeretete alakítja azt. A gyermek első „hitoktatói”, hitre nevelői a szülők.

A következő lépés a békeség útján az önmagunkkal való békességünk, amely az Istennel való békességünkből fakad. Majd ezután jön az embertársunkkal való békénk. A sokunk által tisztelt református lelkipásztor és pszichológus, Gyökössi Endre azt mondja, hogy a Krisztus-hívó embernek három irányban szükséges békében lennie: felfelé, befelé és kifelé. Ezeket a készségeket először a családban lehet elsajátítani. Ferenc pápa ezt így mondja: „A család az a hely, ahol az ember megtanul szeretni és kilépni önmagából!” (*Homília a családok tizedik világtalálkozóján*, 2022. június 25.)

A „mini társadalom” küldetése

A család hivatása, hogy pozitív példát adjon a családon belüli kiengesztelődésre. A család szép küldetés és mintaadás lehet a családok közötti kibékülésre is. A család az a mini tár-

sadalom, amelynek hivatása, hogy a béke és a kiengesztelődés szigete, „szentélye” legyen. A család a társadalom és az Egyház azon alapsejtje, amely a közösségépítés iskolája, szemben az önzéssel és az elszigetelődéssel. A család úgy képes a béke és a kiengesztelődés helyévé válni, ha otthont teremt mindazoknak, akik a tagjai, még ha idővel elkerültek is a családból (megházasodtak, papi, szerzetesi hivatást választottak stb.).

Egy általam ismert, elkötelezetten katolikus nagycsaládban történt, hogy a legnagyobb lány bejelentette: összeköltözik a barátjával. A lány nagyon szereti őt, nem akarja elveszíteni, és mivel a fiú nem hívó, a lány erre a döntésre jutott. A szülőket először szíven ütötte a hír, mivel ők tisztaságban jártak együtt, és csak a házasságkötés után bútoroztak össze. Mivel azonban őszintén hívó emberek, szembenéztek a valósággal, saját magukkal és a lányukkal. Ezt

Elduruló közbeszéd helyett: párbeszéd

A családon belüli, a családok közötti és a társadalmi szintű békétlenségek és viszályok forrásai, amelyekkel napjainkban leginkább találkozunk: az önzés, a közbeszéd eldurulása és a párbeszéd hiánya. Évtizedekkel ezelőtt országszerte ilyen feliratú plakátokkal találkozhattunk: Jöjjön el az én országom! Sokszor úgy tűnik, mintha ennek a mondatnak a tartalma manapság erőteljesen testet öltene emberi kapcsolatainkban. Hívó emberként összeszorul a szívem, mert a Miatyánkban így imádkozunk: „Jöjjön el a te országod!” Ez a „te” Istenre vonatkozik. Az az ember, aki önmagát Isten helyére teszi, az önzés világát építi a szeretet kultúrájával szemben. Éppen a család az a hely, ahol megtanulhatjuk és fenntarthatjuk az élet és a szeretet kultúráját, amelyre a szíve mélyén minden embertársunk vágyik.

mondták neki: „Nagyon szeretünk téged. Nem értünk egyet a döntéseddel, de tiszteletben tartjuk. Ezután is a család tagjának tekintünk ugyanolyan szeretettel, mint eddig. Hozd el a barátodat is!” A fiú a család tagja lett, elindult a megtérés útján, majd egyházi házasságot kötöttek, és azóta már mindkét gyermeküket megkereszteltették.

A család az önzéssel szemben az önzetlenség, a másikhoz való odafordulás, az áldozatkészség megtanulásának helye és lehetősége. A közbeszéd eldurulásának jele korunkban a verbális agresszió, amely a digitális platformokon úgy terjed, mint valami vírus. Ez a jelenség sajnos offline világunkban is lépten-nyomon tetten érhető. Számos alkalommal cselekvés is fakad

Fotó: Hajdúdorogi Főegyházmegye

Ebben nekünk, keresztény családoknak kell elől járnunk! A szentév a családoknak is szólt. Ennek örömeivel vettünk részt – az egyházmegyei családreferensei és családjaik – a családok május végi nemzetközi jubileumi zárándoklatán Rómában, október közepén pedig a 30. Családkongresszuson, amit ezúttal Vácon rendeztünk meg, és amelynek fő előadója és díszvendége Bíró László nyugalmazott egykori családpüspök, a családpasztoráció harminc évvel ezelőtti elindítója volt.

Szívügyünk az életvédelem

Az új esztendőre készülve hálát adunk ennek a szentévnek az ajándékaiért és családjainkért. Szeretettel és hálás köszönettel gondolok minden munkatársamra: a Családbizottságtól kezdve az egyházmegyei családreferensekig, a munkatársaikkal együtt. Hálás örömmel tekintek azokra is, akik a család idős tagjainak lelkigondozását segítik a Melléklet szegődöm programmal, amelyet a jövő esztendőben is folytatni szándékozunk. Továbbra is szívügyünk az életvédelem: jövőre hatodik alkalommal szervezzük meg az életvédő napot, ezúttal a Szombathelyi Egyházmegyében, karöltve az egyházmegye munkatársaival. A házasságra történő felkészítés katekumenális szemléletű kidolgozását is szeretnénk folytatni.

Kedves Magyar Családok! Adventben karácsonyra készülünk. Karácsonykor a béke fedelmének – ahogy Izajás próféta nevezi a Megváltót – ünnepét üljük. Kérjük Jézus Krisztust, hogy legyen családjaink békéjének fedelme, és költözzön be otthonainkba – Leó pápa szavaival – a „fegyvertelen és lefegyverző béke”, ne csak karácsonykor, hanem az előttünk álló egész új esztendőben is! A Szent Család pártfogását kérem mindnyájatok életére.

Marton Zsolt
váci megyéspüspök,
az MKPK Családbizottságának elnöke

belőle, de mindenképpen fűti a gyűlöletet, amely szintén fájdalmas valósága jelenkorunknak. A gyűlölet pusztító az egyénre és a közösségre nézve egyaránt. A családi közösség teremtheti meg ennek ellenkezőjét, az igazi szeretetet és annak egyik kifejezőjét: a másik embert tisztelő, szép beszédet.

Ferenc pápa ezt is tanította nekünk a családról: „Ne engedjük, hogy az önzés, az individualizmus, a közömbösségnek és a leselejtezésnek a kultúrája megmérgezze, és így elveszítse »DNS«-ét, mely a befogadás és a szolgálat szelleme!” (Uo.) Közeledve a tavaszi országgyűlési választásokhoz, tapasztaljuk, hogy a társadalmi légkör egyre feszültebb. Ennek fájdalmas velejárója a párbeszéd hiánya a széles társadalomban, de a családon belül is. Egy hitét élő édesanya, akinek már felnőtt gyermekei vannak, így vall erről: „Azt tapasztalom a családukban és másokéban is, hogy nagyon nehéz a politikai nézetkülönbségeket békével összeegyeztetni.

„Boldogok, akik imádkoznak, mielőtt gondolkodnának”

Komoly viták, veszekedések, eltávolodások forrása. Az Istenbe vetett hit mentén való felelős gondolkodás ma nagy kihívás.” Sajnos a család a megosztottságnak is a helye lehet, ezért óriási társadalmi felelősségük van a keresztény családoknak. Szintén Gyököcssy Endrétől származik ez a bölcsesség: „Boldogok, akik gondolkodnak, mielőtt cselekednének, és imádkoznak, mielőtt gondolkodnának.” Hozzátehetjük még: boldogok, akik türelemért, a másik meghallgatásának, befogadásának képességéért imádkoznak, mielőtt beszélnének. Óriási szükségünk van rá, hogy megtanuljunk a véleményünket kicserélni, úgy vitatkozni, hogy tiszteletben tartjuk a másik ember véleményét, még ha nem is értünk egyet vele. Ez nem megy másképp, csak úgy, ha készek vagyunk elveszíteni, elengedni a saját, feltétlenül igaznak gondolt véleményünket.

„Meg kell halnunk” a saját önzésünk, önös érdekeink és ragaszkodásaink számára. Ha ez egy családban mindenki részéről kölcsönösen megtörténik, akkor megszületik a családi béke. Aki pedig nem képes rá, azért imádkozzunk, és őt is szeressük! Jó lenne ezt életre váltani családjainkban, és ezáltal példát adni másoknak, a nagy társadalomnak.

Hallgassuk meg egymást!

Ferenc pápa számos beszédében hangoztatja: a jövő Egyháza egymás meghallgatásának egyháza kell hogy legyen. Azt is hangsúlyozta, hogy ez a meghallgatás a családban kezdődik: a szülők, a gyermekek, a nagyszülők, a különböző generációk meg kell hogy hallgassák egymást. Hozzátehetjük, hogy a jövő társadalmá is egymás meghallgatása és egymás véleményének tiszteletben tartása által válhat boldoggá.

Ahol megtisztulnak vágyaink, és erőt kapunk az élethez

Felszentelték Nemesvámos új templomát

Krisztus, a mindenség királya főünnepén, november 23-án Nemesvámosban húsz esztendő álma, imádsága, küzdelme és közösségi összefogása teljesedett be: Udvardy György veszprémi érsek felszentelte a Fatimai Szűz Mária tiszteletére épült új plébániatemplomot, amely a jövőben a település lelki életének központja, az egyházmegye új kegyhelye lesz.

A templomszentelés a Katolikus Egyház egyik legünnepélyesebb liturgiája: amikor egy épület többé nem csupán falak együttese, hanem Isten lakóhelye, „a menny kapuja” lesz. Az oltár krizmával való megkenése, a falak tömjénezése, az első szentmise és a tabernákulum megnyitása mind azt jelezte: Isten népe új otthonra lelt. Az ünnepi liturgia a nemesvámosi Fatima-házban kezdődött, ahonnan körmenetben vitték az új templomba a Fatimából hozott Szűz Mária-szobrot.

A templom zárt kapujához érve Udvardy György érsek köszöntőjében így fogalmazott: „Örömmel dicsőítjük a Szentháromságos egy Istent, Krisztust, a világmindenség Királyát, kérve, hogy legyen életünk és közösségeink Ura, miközben a Fatimai Szűzanya imádságban támogat és oltalmaz, s így áhitattal gyűlünk össze e templom felszentelésére, hogy Isten igéjét hallgatva és Krisztus áldozatából táplálkozva lelki templomunk növekedjünk, és az oltár köré gyűlve erősödjünk az égi szeretetben.”

A főpásztor ünnepélyesen átadta az épület kulcsait Gere Dávid Márk SMC plébánosnak, aki kitarta az új templom ajtaját. A liturgia a Szűzanya-szobor elhelyezésével folytatódott. Majd az érsek megszentelte a vizet, amellyel körmenetben meghintette a templomot és a jelen lévő híveket. Udvardy György homíliájában rámutatott: az Egyház minden tagjára rábízta a kiengesztelődés szolgálatát: az imádság, az engesztelés

és az evangélium hirdetésének küldetését. A templom ezért az imádság, az engesztelés és az igehirdetés helye lesz, különösen itt, ahol Mária fatimai üzenete mutat utat a zavaros kor kihívásai között. A templom építésének kezdete óta Mária oltalma alatt kívánt megmaradni a közösség, és a hely ma is ennek az oltalomnak kíván látható jele lenni.

A veszprémi érsek hangsúlyozta: a régi népek a letelepedéskor kijelölték az istenség helyét. Úgy lesz ez az új templom is viszonyítási pont, igazodási hely minden hívő számára. „Krisztus a biztos pont, akihez mérjük döntéseinket. A templom pedig az a hely, ahol megtisztulnak vágyaink, terveink, ahol erőt kapunk az élethez.” Udvardy György megemlékezett a nemrég boldoggá avatott Bódi Mária Magdolnáról is, akinek élete és Krisztus Király ünnepén tett felajánlása szintén „elköteleződés Krisztus útja mellett”. A szentbeszédet követően gyerekek vitték az érseknek Szent Jácinta és Ferenc, a fatimai látnok gyermekek és Boldog Bódi Magdolna ereklyéit, amelyeket Márk atya helyezett el a templom oltárába.

A templomszentelés liturgiájának egyik legmegrendítőbb pillanata az oltár krizmával való megkenése. A krizma Krisztus erejét, jelenlétét és a Szentlélek kiáradását jelképezi. A főpásztor a szent olajjal kereszt alakban megkenete az oltárt, ezzel felszentelve arra, hogy Isten és ember találkozásának helye, Krisztus áldozatának asztala legyen. Ettől a pillanattól kezdve az oltár nem egyszerű kő, hanem a szentmise misztériumának középpontja.

Ezután a szertartás másik ünnepélyes mozzanata, a templom falán elhelyezett tizenkét gyertya meggyújtása következett – e lángok a tizenkét apostolra, az Egyház alapjaira emlékeztetnek. Az érsek megkenete krizmával a tizenkét keresztet, majd az arra felkért fiatalok meggyújt-

Az érsek megkente krizmával a templom falán lévő tizenkét keresztet

tották a gyertyákat. A fény azt jelképezi, hogy az apostolok hitére épül az Egyház, és hogy ez a templom is bekapcsolódik abba a kétezer éves közösségbe, amely Krisztus világosságát hordozza a világban.

A szentmisében Udvardy György érsek főpásztori rendelkezésében bejelentette, hogy a Fatimai Szűz Mária-templom Nemesvámos új plébániatemploma, amelynek búcsúnapja minden évben május 13-án, a fatimai jelenés emléknapiján lesz. A templomszentelés évfordulóját november 23-án ünnepli majd a közösség. Az oltárba helyezett ereklyék erősítik a templom kegyhely jellegét.

A szentmise végén Gera Dávid Márk plébános megköszönte a hívek, a munkatársak, a tervezők, a kivitelezők és az egyházmegye támogatását. „Nagyon sok munka, imádság, türelem, küzdelem, de még több szeretet építette fel ezt a templomot. Mindenkinek hálás vagyok, aki tetteivel, idejével, lemondásaival része lett ennek a csodának” – mondta a plébános. Köszönetet mondott a veszprémi érsek, valamint a magyar

A templomszentelés liturgiájának egyik legmegrendítőbb pillanata az oltár krizmával (szent olajjal) való megkenése

kormány nagylelkű támogatásáért, Nemesvámos önkormányzatának, a közösség minden adományozójának, az egyházmegye munkatársainak, s mindazon vállalkozóknak, akik sokszor többet adtak, mint amennyit vártak tőlük.

„A templom átadása nem befejezése valaminek, hanem a kezdet – hangsúlyozta a szentmise végén Udvardy György érsek. – Most kezdődik a lényeg: imádsággal, engeszteléssel, közösségépítéssel kell megtölteni ezt a szent helyet.” Ettől lesz valódi erőforrása az egyházmegyének.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

Légy szerény és alázatos!

Állandó diakónust szenteltek
Sárospatakon

Ternyák Csaba egri érsek november 19-én állandó diakónussá szentelte Poncsák Ferencet a sárospataki Szeplőtelen Fogantatás-templomban.

A Szentlélek jelen van és működik az Egyházban. Nemcsak a pápaválasztáskor, vagy amikor szentségeket szolgáltatunk ki a szentgyónásban, a szentmisében, hanem ezen a különleges alkalmon is, amikor diakónust szentelünk. Az Egyháznak nagy szüksége van ezekre a hivatásokra – hangsúlyozta Ternyák Csaba érsek szentbeszédében. Fontos, hogy a fiatal férfiak és nők hivatásbeli útjukon befogadásra, meghallgatásra, bátorításra találjanak közösségeikben. Poncsák Ferenc hivatása sokáig érlelődött. Munkái, a családja és a plébánián végzett szolgálata harmonikus egységbe forr azáltal, hogy Istenbe vetett hite és reménye táplálja Egyháza iránti szeretetét – emelte ki a főpásztor.

„Kedves szentelendő testvérem, a mai szentmisében az állandó diakónusok rendjében részesülsz tehát – fordult Poncsák Ferenchez Ternyák Csaba érsek. – Itt van a feleséged, itt vannak a gyermekeid, a családtagjaid, a rokonaid és az egész ünneplő egyházközség. Itt van a plébánosod és még sokan, akik téged ismernek és alkalmasnak tartanak erre a szolgálatra. Az Egyház az igehirdetés és a jótékonyág szolgálatára választ ki téged, és azt kéri tőled, hogy légy feddhetetlen, méltó arra, hogy Isten titkait közvetítsd. Ne engedd, hogy bármi is eltérítsen az evangéliumi reménységtől, amelyet nemcsak hallgatnod, hanem hirdetned is kell!

Légy szerény és alázatos, állj készen arra, hogy megvigasztald a szenvedőket! Együtt örülj az örvendezőkkel, és mindenkit vezess közelebb a Jó Pásztorhoz! Kerüld a kenetességet és minden meszterkedtséget! Jézus az egyszerűséget és a szolgálat szellemét kéri tanítványaitól. Ugyanazt a lelkiületet ápd magadban, amely Jézus Krisztusban volt, aki az Istennel való egyenlőséget nem tartotta olyan dolognak, amelyhez ragaszkodnia kell, hanem szolgálóként jött közénk! A diakonátus rendje fokozottan is a szolgálat lelkeségét kívánja meg tőled” – fogalmazta meg intelmeit a szentelendő felé az érsek.

Forrás: Egri Főegyházmegye
Fotó: Szent István Televízió

Hogyan adjuk át az örömhírt?

A kérésgma állt a Lelkipásztori Napok fókuszában

A „Hirdessétek az evangéliumot!” motívóval meghirdetett Országos Lelkipásztori-Teológiai Napok fő témája idén az evangelizáció volt. Az esztergomi Szent Adalbert Rendezvényközpontban a résztvevők az előadók vezetésével arra keresték a választ, hogyan beszélhetünk úgy a hitünkről, hogy szívig-lélekig eljusson Krisztus örömhíre. A november 24. és 26. közt lezajló konferencia Erdő Péter előadásával kezdődött.

„Hitoktatunk, kateketizálunk vagy evangelizálunk? Melyiket hogyan és milyen sorrendben kell úgy végezni, hogy szívig-lélekig eljusson Krisztus örömhíre?” – ezzel a kérdéssel irányította rá a figyelmet a szervező Országos Lelkipásztori Intézet a hagyományos Országos Lelkipásztori és Teológiai Napok fő témájára, az evangelizációra. A jubileumi szentévből visszatekintettek arra, hogy Jézus Krisztus azzal a céllal alapította meg az Egyházat, hogy tagjai továbbadják az örömhírt.

Hogy az Egyház ezen elsődleges küldetésében megerősödjének, több mint kétszázharminc résztvevő gyűlt össze: papok, szerzetesek és világi hívek az ország minden részéből, valamint nagy számban külhonból. Minden római és görögkatolikus egyházmegye képviseltette magát, a határon túli területről a gyulafehérvári, a munkácsi, a nagyváradi, a temesvári, a nagyszombati, a pozsonyi és a rozsnyói egyházmegyékből érkeztek pap- és világi testvérek. Átélni, megerősödni a küldetésben – ezt a célt szolgálták az előadások, a műhelyfoglalkozások, a beszélgetések, a szentmisék és a közös imák.

Az Országos Lelkipásztori-Teológiai Napok lehetőséget adtak nagy múltú és új kezdeményezések bemutatkozására. A program gerincét az idén harmincéves Szent András Evangelizációs Iskola képviselőinek evangelizációs alkalmi adták, mellettük bemutatkozott a Magyarországon 2022 óta növekvő Élesztő, a Pál-kurzus, az Ifi Alpha- és a Szentlélek-szeminarium.

„Élesztő” Kozármislenyből

Az Élesztő missziós szolgálat öt fiatal tagja Csermák Péter Schönstatt-atyai vezetésével mutatta be tevékenységüket, melyet egy-egy plébániára érkezve ott végeznek. A találkozás, megszólítás, meghallgatás és a közösségbe hívás folyamata ez a plébánián töltött hét. A fiatalok maguk is egy-egy ilyen misszió során érintődtek úgy meg Isten szeretetében és éltek meg az egységet egymással, hogy maguk is „élesztővé” váltak, és válhatott fontossá számukra, hogy továbbadják azt az örömet, amelyet maguk is kaptak. Az első, kozármislenyi misszió óta, melyen huszonhat fiatal vett részt, ma már százra nőtt a számuk, és az egész ország „élesztése” a fő víziójuk.

Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspök, az Országos Lelkipásztori Intézet igazgatója köszöntőjében a rendezvény témaválasztását értelmezte: Hogyan kezdjünk egy beszélgetést a szomszédoddal? – az evangélium hirdetése rajtunk és az Egyházon múlik. Ezért az Országos

Lelkipásztori-Teológiai Napok „duális” képzést kíván nyújtani, melyet azzal a reménnyel kezdünk, hogy lelkesedést merítünk, magunkénak érezve az Egyház küldetését, megélve és átélve az evangelizáció különböző útjait visszük magunkkal a módszereket és gyakoroljuk a küldetést – fogalmazott Fábry Kornél.

Az egyén az Egyházban

A lelkipásztori napok elméleti megalapozását Erdő Péter bíboros, prímás *Az evangelizáció mint az Egyház küldetése* című előadása adta, annak központi gondolatát, hogy az Egyház legfőbb szervező elve a Krisztustól kapott küldetés, ezért a kánonjogot is ebből kell megérteni. Az Egyház – mint Krisztus által alapított közösség – olyan missziót – az evangélium hirdetését – hordoz, amely meghatározza egész szerkezetét, jogrendjét és a hívők szerepkörét. Az Egyház alkotmányos alapja nem a hívők egyéni jogainak összessége, hanem a Krisztustól kapott küldetés, amely az Egyház intézményesítésének fő ereje. Isten népének ebből a közös küldetéséből fakadnak a hívők főbb kötelezettségei és jogai is. Az Egyházban nem az egyéni jogok az elsődlegesek, ahogyan azt a modern jogfelfogás szokta feltételezni. Az ember itt soha nem elszigetelt individuum, hanem a közösség, Isten népe tagjaként létezik. Ezért a hívők jogai sem önálló, izolált szabadságok, hanem olyan jogosítványok, amelyek a közösség küldetésében való részvételből fakadnak. Ezek a jogok alapvetően a keresztségből erednek, amely minden hívőt bevon Krisztus küldetésébe. A közösség jogai ezzel párhuzamosan arra épülnek, hogy az Egyház Krisztus által alapított, saját jogalanyisággal rendelkező valóság. Ebből következik, hogy az egyén jogait mindig az határozza meg, miként kapcsolódnak az Egyház egészének küldetéséhez.

Ez a kapcsolat kölcsönös függésen alapul: az egyén jogai a közösséghez való tartozás-

ból fakadnak, ugyanakkor a közösség is csak akkor őrizheti meg önazonosságát és töltheti be Krisztustól kapott feladatát, ha a hívők személyesen is gyakorolják a küldetésből eredő jogaikat és kötelességeiket. A közösség az egyének cselekvő részvételével valósítja meg a missziót, miközben az egyének csak a közösségben kapják meg identitásukat és jogaikat. A két szint összerendező elve maga a Krisztustól kapott küldetés, amely az Egyház „alkotmányos” alapját jelenti.

Ahhoz, hogy ezt a sajátos viszonyt megérthessük, fontos tudni, mit jelent az, hogy az Egyház „erkölcsi személy”. A hatályos kánonjog szerint az Egyház – és külön az Apostoli Szent-szék is – isteni jögon jogalany, vagyis nem az emberek alkotják, nem egy társadalmi egyesület vagy emberi megállapodás eredménye, hanem Isten által alapított, természetfeletti eredetű közösség, amely saját küldetéssel bír. Erkölcsei személyként az Egyháznak saját identitása, küldetése és jogai vannak, amelyek függetlenek az egyes tagok szubjektív véleményétől vagy döntéseitől. Ennek következtében az Egyház szerkezete és jogrendje nem az emberi jogi logika szerint épül fel: nincs benne hatalmi ágak elválasztása a világi értelemben, és nincs lehetőség arra sem, hogy valaki az Egyházon belül más vallást válasszon, hiszen éppen a közös hit az egyik alapvető intézményesítő tényező.

A világi hívők küldetése

A világi hívők szerepét is ez a küldetés világítja meg. A kánonjog szerint a világiaknak kétféle módon van szerepük az Egyház életében. Egyrészt saját, a keresztségből és bérnálásból fakadó küldetésük alapján tevékeny tanúi az evangéliumnak az e világi valóság közepette: a családban, a társadalomban, a munka világában és a közéletben ők képviselik Krisztust

és az Egyház jelenlétét. Ők visznek keresztény szellemet a társadalmi struktúrákba, és saját felelősségük van a hit továbbadásában és az egyházi közösségek építésében. Itt a valódi szubszidiaritás elve érvényesül: nem egyszerűen a klerikusok helyettesítői, hanem saját küldetésük hordozói is. Másrészt a világiak részt vehetnek az Egyház belső feladataiban is, amikor a hierarchia bizonyos közfunkciókkal bízta meg őket. Ilyenek lehetnek a hitoktatói feladatok, a pasztorális tanácsadó testületekben való részvétel, az adminisztratív teendők vagy más egyházi szolgálatok. Vannak olyan feladatok, amelyeket csak felszentelt személyek végezhetnek, mert a tanítás, a megszentelés és a kormányzás szolgálatát szentségi küldetés által kapták.

Az előadás összességében azt hangsúlyozta, hogy az Egyház jogi és intézményi felépítésének alapja nem az egyéni jogok elsődlegessége, hanem a Krisztustól kapott közös küldetés. Az Egyház erkölcsi személyként Krisztus akaratából létezik, és ebből fakad, hogy az egyén és a közösség jogai egymást feltételezik. A hierarchia és a világiak szerepei nem egymás alternatívái, hanem egymást kiegészítik: a kánonjog az evangelizáció szolgálatában áll, a kormányzás és a szentségi szolgálat elsődlegesen a felszentelt feladata, míg a világiak pótolhatatlan munkatársai ennek a küldetésnek.

Az evangéliumi szegény asszony adománya

A rendezvény első napján a szentmise főcelebránsa és szónoka Erdő Péter bíboros volt. A nap evangéliuma a szegény asszony adományának történetét mondta el. „Ez a történet egész keresztény egzisztenciánkat bevilágítja” – mutatott rá Erdő Péter, és feltette a kérdést: Magunkhoz képest oda tudunk-e adni mindezt? Kiemelte, Jézus nem azt mondja, minél

Bemutakozott az ÉlesztŐ missziós szolgálat

nagyobb erővel támogatunk egy jó célt, annál többet ér a tettünk, hanem hogy saját lehetőségeinkhez, képességeinkhez mérten oda tudunk-e adni mindent. A példázat a főparancsról szól: „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből!”

Erdő Péter a régiek magyarázatához visszanyúlva tanított: A szív az *Őszövségben* a gondolkodás, az emberi képességek, tehetségek központja, így minden, elsősorban szellemi, de fizikai képességünkkel is szeretnünk kell Istent. „Szeresd teljes lelkedből!” – azt magyarázzák a rabbik, hogy szeresd az Urat az életed árán is, ami az Egyházban mindig életeszmény volt. „Szeresd minden erődből!” – kérdezhetnénk, mi hiányzik még? Erre azt válaszolták a régiek – egész vagyonoddal.

Meg is magyarázták: Vannak olyan emberek, akiknek a vagyon többet jelent az életüknél.

Advent közeledtével Erdő Péter útmutatást adott, mit jelent mindez számunkra: „A várakozással, a készüléssel kell felépítenünk az ünnepet. Az imádság, az önmegtagadás, segítő szeretet cselekedeteivel kellene kifejezni, hogy nemcsak a feleslegünkből adunk egy részt, hanem valamelyik területen úgy kell odafordulni embertársaink, Isten felé, hogy az nekünk kicsit fájjon. Érezzük meg, hogy adunk: időt, figyelmet, anyagi eszközöket! Így indulunk el azon az úton, mely a szegény asszony példáját követi, amely a jézusi eszmény” – fogalmazott a bíboros.

Fábry Kornél a konferencia fő témája kapcsán elmondta: „A középpontban a kérés mint az

evangelizáció első lépése áll. Az evangélium hirdetése nem bonyolult hittételekkel kezdődik, hanem azzal az alapvető üzenettel, hogy Isten szeret téged.

Mitől lesz hiteles a tanúságtétel?

A kérés hat pontból áll, és ez a hat pont rögzül bennünk, könnyen felismerjük, hogyan tudjuk egy hétköznapi beszélgetés során is a legegyszerűbb módon átadni az evangélium lényegét. Az üzenet így hangzik: Isten szeret téged; azért nem mindig érzed ezt, mert a bűn elválaszt minket Istentől; de Isten nem akarta, hogy ebben az állapotban maradjunk, ezért elküldte Fiát, aki meghalt érted, hogy elvegye bűneidet; ha őt elfogadod megváltódnak, bocsánatot nyersz, és befogadhatod a Szent-

leket; ezután keresned kell egy közösséget, ahol mások is hasonló módon megtapasztalták Isten szeretetét!” A püspök hozzátette, hogy a kérés hat pontját többek között a Szent András Evangelizációs Iskola képviselői segítenek átadni a konferencián. Joanovits Róbert, Hardi Titusz, Arm Katalin, Nagy Róbert, Csiszér László, Gyuris Gellért, Kovács Zoltán, Gájer László, Kármán Krisztina, Tarjányi Anita és Kunszabó Zoltán előadásai vezettek be az alap gondolatba úgy, hogy a résztvevők ne csak halljanak a kérésről, hanem maguk is megtapasztalják és azonnal tettekre is válthassák, megélhessék, átélhessék azt, és így hiteles tanúságtétellel alakuljon bennük mindaz, amit kaptak.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Piarista konfráteri oklevelet kapott Felföldi László püspök

Ünnepi patrociniumi szentmisét mutattak be november 25-én a kecskeméti Piarista Gimnáziumban. A szertartást az iskola egykori diákja, Felföldi László pécsi püspök celebrálta. Nagy Attila tartományi asszisztens a szertartás végén Charles Gil i Saguer generális által Rómában kiállított konfráteri diplomát adott át a főpásztornak, amely a renhez fűződő kapcsolat különleges elismerése.

„Minthogy számtalan alkalommal önzetlenül segítette a Piarista Rendet, és tanúságot tettél iránta való őszinte szeretetedről, barátságunk és hálánk jele ez a konfráteri diploma. Ennek adományozásával befogadunk a piarista atyák lelki családjába. Ez a testvériség legyen biztos záloga annak, hogy egykor a mennyben Istenünk nagy családjának is tagjai leszünk, együtt mindazokkal, akik az Egyházban Kalazanci Szent Józsefet tekintik atyjuknak!” – olvasható az oklevélben, melynek átvételével Felföldi László püspök még szorosabban kapcsolódik a piarista közösség nagy családjához és lelkiiségéhez.

Forrás: Piarista Rend Magyar Tartománya
Fotó: KePi Stúdió

Egyházépítő főpap

Draskovich György püspökre emlékeztek Sopronban

Veres András győri püspök vezetésével a soproni papság a hívekkel közösségben az egész Egyházért bemutatott votív szentmisét ünnepelt a Keresztelő Szent János-templomban november 25-én. A szertartás keretében a soproni jezsuita kollégium alapítójára, Draskovich György korábbi győri püspökre emlékeztek halálának 375. évfordulója alkalmából.

Veres András megyéspüspök közös elmélkedésre hívta az egybeülteteket a napi evangélium alapján. Mint mondta, korunk problémái, válságai, a járványok, a politikai villongások ma is legyenek intő jelek, hogy az örök életre készüljünk, mert ez a világ elmúlik, de Isten országa örök. Az Egyház nem az emberek közösség iránti vágyából született. Jézus Krisztus alapította, és a feladata az Istennel való közösség meg-

teremtése. Az Egyház a közösségek közössége: mindnyájunkat arra hív, hogy saját közösségeinkkel, családjainkkal, barátainkkal együtt kapcsolódjunk hozzá.

*

Draskovich György (Trakostján, 1599 – Bécs, 1650) apja Draskovich János horvát bán, anyja Istvánffy Éva volt. A grazi jezsuita kollégiumban tanult, és ide járt egyetemre is. Miután felszentelték a kisebb rendekre, Rómába ment, ahol a Collegium Germanicum et Hungaricumban tanult.

Rómában szentelték pappá, ott mutatta be első miséjét is. Az ifjú papot Pázmány Péter esztergomi érsek vette maga mellé, akinek nagy tervei voltak a tehetséges arisztokrata ifjúval, és esztergomi kanonok lett Nagyszombatban. 1635-ben (36 évesen) II. Ferdinánd Pázmány akarata ellenére nevezte ki győri püspökké.

Püspöksége alatt több egyházlátogatást tartott, ezekhez kötődnek a legrégebb, ma is a levéltárban található vizitációs jegyzőkönyvek. A paphiány miatt maga prédikált. Bevezette az egyházmegyében az anyakönyvezést. A tehetséges növendékeket támogatta tanulmányaikban. Volt olyan év, hogy egyszerre tizenhét kispapja tanult Bécsben.

Megalapította a soproni jezsuita kollégiumot. Segítette a bencések, a domonkosok és a szerviták visszatelepülését egyházmegyéje területén.

Az ő ideje alatt folytatódott a székesegyház felújítása. A Giovanni Battista Rava építómesterrel kötött – az Egyházmegyei Levéltárban máig megőrződött – szerződés pontról pontra meghatározta a feladatokat. Az 1639 és 1645 közötti években Rava irányításával végzett munkák során újraboltozták az északi hajót, a főszentély apszisát, felszámolták, illetve kriptává alakítva újraboltozták az egykori altemplomot, az oldalfalakban félkörívesre formálták az ablakokat, meghosszabbították a Szentháromság-kápolnát, a falakat bevakolták, kimeszelték. Draskovich Györgyöt végakarata szerint a soproni Keresztelő Szent János-templomban helyezték örök nyugalomra.

(Forrás: Nemes Gábor PhD intézményvezető/Győri Egyházmegyei Gyűjteményi Központ)

Forrás és fotó: Győri Egyházmegye

A Magdi-kavicsok nyomában

A Veszprémi Főegyházmegye kezdeményezésére útjukra bocsátott, Bódi Mária Magdolna nevét viselő „utazókavicsok” a hit és a közösséghez való kapcsolódás népszerűsítését szolgálják. A kavicsok a fiatalon vértanúságot szenvedett és nemrég boldoggá avatott munkáslány hitét, tisztaságát és bátorságát szimbolizálják. Az elsőként útnak indított kavicsok közül több már egészen messzire elvitte Magdi életének üzenetét.

Hol jártak mostanában a Magdi-kavicsok? A hívek tanúságaiból kiderül, hogy az elmúlt hetekben és hónapokban többek között ezeken a helyeken tűntek fel: a csiksomlyói kegytemplom, Badacsonytördemic, Győr, Kartal plébániatemploma, a nagyváradi székesegyház, Verona – Szent Anasztázia-bazilika, Padova – Pádúai Szent Antal-bazilika. Sőt, már a tengerentúlra is eljutottak: az egyik kavics jelenleg a New York-i Szent Patrik-katedrális kápolnájában várja, hogy hívő kezek ismét felemeljék, és továbbvigyék más amerikai városokba.

Forrás és fotó: Veszprémi Egyházmegye

Imák, templomok, perselyterminálok

Így találkozik a hit a modern pénzügyekkel

Magyarországon több mint hatezer egyházi jogi személy működik, pénzügyeik kezelése pedig komoly szakértelmet igényel. Az MBH Bank ezért hozta létre egyedi, egyházakat kiszolgáló üzletágát, amely a pénzügyi szolgáltatások mellett az egyházak közösségi és társadalmi céljait is támogatja. Az egyházi pénzügyek sajátosságairól, a digitális adományozásról és a banki szolgáltatások tudatos használatáról Dudás Zsoltot, az MBH Bank Egyházi Ügyfélkapcsolatok vezetőjét kérdeztük.

– Miért döntött úgy az MBH Bank, hogy külön divíziót hoz létre az egyházi szervezetek kiszolgálására?

– Az MBH Banknál átfogó ökoszisztémát építünk, amely túlmutat a klasszikus banki szolgáltatásokon, hiszen társadalmi felelősségvállalással és tudásmegosztással is támogatjuk a hazai közösségek fejlődését. Éppen ezért hoztuk létre külön üzletágunkat, amely az önkormányzatok, az egyházak, az egyetemek, alapítványok és nonprofit szervezetek igényeit személyre szabottan tudja kiszolgálni. Az egyházi szervezetek szegmense speciális kiszolgálási és működési modellt igényel. A banki szolgáltatások itt túlmutatnak a pénzügyi tranzakciókon, hisz a bizalom, az empátia és a közösségi szemlélet ugyanolyan fontosak. Magyarországon körülbelül hatezer egyházi jogi személy működik, ezek közül kétezer az ügyfelünk, ami meghatározó súlyt ad számunkra. A divízió lehetővé tette, hogy dedikált, szakértői csapatot építsünk, amely egyszerre érti mélyen a banki folyamatokat és az egyházi szervezetek működését.

– Milyen sajátosságok jellemzik ezt a szegmenst?

– Magyarországon harminckét bevett egyház létezik, a történelmi egyházakon túl különböző keresztény felekezetek és a hazánkban működő világvallások is jelen vannak ebben a körben. Az egyházak komplex struktúrával rendelkeznek, és szinte minden esetben különböző szervezeti felépítésben, sok tekintetben ugyan hasonló, mégis más és más működési modellben tevékenykednek. Ez a pénzügyi kiszolgálást is rendkívül sokrétűvé teszi. Emellett az egyházak gyakran oktatási és szociális intézményeket, egyetemeket, kórházakat tartanak fenn, kulturális programokat szerveznek és gazdasági tevékenységeket is folytatnak, például borászatot, sörfőzdét vagy turisztikai szolgáltatásokat működtetnek, vagy épp különböző médiumokat, televíziót, rádiót üzemeltetnek. Ezért a banki szolgáltatásoknak a pénzügyi tranzakciókon túl a közösségi és társadalmi célokat is támogatniuk kell.

– Mennyire egyedi az, hogy egy banknak saját egyházi divíziója van? Mi jellemző az egyházi bankolásra itthon és külföldön?

– Hazánkban az egyházak bevételeinek döntő része állami kompenzációból és a fenntartott intézmények normatíváiból származik. Ezzel szemben például Németországban a bevételek mintegy 70 százalékát a hívek által fizetett egyházadó teszi ki, ami az adóalap 8–9 százaléka, tehát évente több száz eurót jelent fejenként. Egyébként a nálunk is meglévő szja 1 százalékhoz hasonló kezdeményezéseket látni szerte Európában. Hogy néhány példát említsek, Svédországban az egyház tagjai egyházi adót fizetnek, amely településenként eltérő mértékű, de akár 2 százalék is lehet. Az olasz hívók az „otto per millé” fizethetik önkéntes alapon, amely az szja 0,8 százalékát teszi ki, míg Ausztriában minden elismert vallási csoport 1,1 százalékos egyházi adót szedhet, bár jelenleg csak a katolikus és a protestáns egyház él ezzel a lehetőséggel.

Ami a bankolást illeti, Nyugat-Európában számos intézmény kifejezetten az egyházi pénzügyekre specializálódott, sőt sok esetben akár tulajdonosi körük is lehet egyházi. Itt nemcsak a források származása különbözik, hanem a pénzügyi szemlélet is. Elterjedt például az úgynevezett „keresztény pénzügyek” koncepciója. Ez azt jelenti, hogy a bank olyan befektetéseket részesít előnyben, amelyek etikai szempontból is igazolhatók, például támogatják a fenntarthatóságot, a környezetvédelmet vagy a társadalmi értékteremtést. Magyarországon ez a szemlélet még kezdeti stádiumban van, ide még inkább csak az ESG-értéktrend tört be, de a szegmens növekvő érdeklődést mutat a „keresztényi” értelemben vett etikus pénzügyi megoldások iránt. Itthon a legtöbb bank az egyházi szervezeteket az intézményi vagy nonprofit ügyfélkör részeként kezeli. A dedikált egyházi divízió viszonylag ritka, vagy csak néhány felekezetre koncentrál, így az MBH Bank modellje ebben a szegmensben kiemelkedő és innovatív megoldásnak számít.

– Milyen hatással van a digitalizáció az egyházi pénzügyekre, és hogyan támogatja ebben a bank az ügyfeleket?

– A digitalizáció alapjaiban változtatja meg az adományozást és a pénzkezelést. Rengeteg turisztikailag is vonzó, gyönyörű templomunk és zarándokhelyünk van, ahol a külföldi zarándokok vagy turisták kifejezetten keresik a bankkártyás vagy digitális adományozás lehetőségét. A fiatalabb hívők egyre inkább online csatornákon keresztül adakoznak. Magyarországon 2019 óta működik perselyterminál egyes templomokban, ami a szertartások közbeni

adományozást is gyorsabbá és diszkrétebbé teszi. A pilotprojektek 30–40 százalékos bevétel-növekedést mutattak. Érdekeség, hogy az érintős bankkártyával használható legelső perselyterminált pont a jezsuiták pesti Jézus Szíve-templomában állították üzembe. Hiszen a jezsuitáknál a szertartás közbeni perselyezés egyébként is tabunak számít, mert a 16. században Szent Ignác megtiltotta, hogy a szentmisén az imádság és a pénzcsergés összemossódjon. A digitalizációnak köszönhetően a hívek tíz másodperc alatt adakozhatnak, és a szertartás zavartalan marad. Így tud találkozni egy historikus probléma egy modern, 21. századi megoldással.

Az MBH Banknál a mi célunk is az, hogy a digitalizációt minden szegmensünkbe, így az egyházi pénzügyekbe is biztonságosan integráljuk, s így a számlakezelés, az adománygyűjtés és a beszámolási rendszerek mind átláthatóbbá és gyorsabbá váljanak.

– Hogyan látja a bank szerepét az egyházi ökoszisztémában, és mi motiválja Önt ebben a munkában?

– Az egyházak a társadalom meghatározó pillérei, hiszen identitást adnak, munkahelyeket teremtenek, oktatási intézményeket működtetnek és ellátást biztosítanak az arra rászorulóknak. Az MBH Banknál az a feladatunk, hogy a pénzügyi szolgáltatások mellett a közösségi és társadalmi célokat is támogassuk, így mindez szépen összecseng. Katolikusként és egykori bencés diákként engem személyesen is motivál a munkám, mert felkészült csapatommal azért dolgozhatunk, hogy a szolgáltatásaink ténylegesen hozzájáruljanak az egyházi közösségek mindennapi életéhez és fejlődéséhez. Emellett szakmailag is izgalmas kihívást jelent, hogyan lehet a modern technológiákat beépíteni a hagyományos egyházi pénzügyekbe úgy, hogy az a közösségi és a pénzügyi célokat egyaránt szolgálja.

(X)

HÍREK KÉPEKBEN

Berta Tibor dandártábornok, katolikus tábori püspök és Szabó Ferenc alezredes, evangélikus tábori lelkész beszédével kezdődött november 28-án a Honvédelmi Minisztérium Schweidel utcai, IV. számú objektumában megtartott hagyományos adventi áhítat. Vargha Tamás, a HM parlamenti államtitkára, miniszterhelyettes gyűjtötte meg az adventi koszorú első gyertyáját.

A Miskolci Egyházmegyei Karitásztól több éve szervez téli szeretetvendégséget rászorulóknak. Idén ez az esemény november 22-ére esett, a helyszínt és a menüt a Miskolci Görögkatolikus Általános Iskola biztosította, a házigazdák – Orosz Atanáz, a Miskolci Egyházmegye püspöke, Bérés Gáborné, az iskola igazgatója, valamint Csejoszki Szabolcs karitászigazgató és munkatársai – szolgálták fel az ételt.

Mit jelent embernek lenni? címmel rendezett közös konferenciát az Axioma Központ és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) november 21-én. Az esemény keretében átfogó együttműködési megállapodást írtak alá, amely kutatási, oktatási és rendezvényszervezési területeken biztosítja a keresztény értékeken alapuló közéleti gondolatok szélesebb jelenlétét a társadalmi párbeszédben.

Nyolcvanéves
az
Új Ember

1945. augusztus 9-én jelent meg az Új Ember első száma. Lapunk nyolcvanéves fennállását ünnepeelve cikksorozatot indítunk, válogatva az elmúlt évtizedek írásainak legjavából. Az 1972. december 10-i számban a címlapon jelent meg az ifjú Kipke Tamás (később a lap főszerkesztő-helyettese, többkötetes író) jegyzete Chagall meséi címmel. A dán keresztény filozófus, Søren Kierkegaard adventi gondolatait pedig szintén a címlapon közölték a szerkesztők az 1972. december 3-i számban.

Chagall meséi

Az arcát néztem a fényképen, arcának árkait, s e megszántott arc látványával indulok el. Körbejárok az első teremben — láttam már néhány Chagall-reprodukciót, valami keveset olvastam is róla, így hát nem teljesen ismeretlen, mégis — idő kell, míg szemem megszokja ezeket a képeket és ezeket a színeket. Miért, hogy egyszerre olyan furcsa és ismerős? Lassan ballagok, körülöttem hömpölyög a tömeg, suttogó, értő szavak, máshonnan kevésbé kulturált megjegyzések szisszennek, és én még mindig nem tudok mit kezdeni Chagallal.

Aztán hirtelen belém villan valahonnan egy szó: mese! Igen, persze, MESE. És majdnem visszafordulok, de eszembe jut, hogy az előcsarnokban csak lábtörő van, amin a sarat tisztíthatom le a cipőmről: s amit már megtettem. De ami az agyamra rakódott, azt sajnos nem. Így hát most, gyorsan igyekszem porolni magamról a lassan már vérré vált rögződéseket: hogy a lónak négy lába van, s hogy a gravitáció ugye, a távolság négyzetével és a tömegekkel arányos, és hasonlókat. Hogy érthessek valamit, le kell fokoznom magam a gyermek értelmi szintjére, vagy inkább visszaemelkednem: a gyermeki tisztaság és érintetlenség világába?

Nézem a képeket: az öreg zsidó hegedűst, aki csak egyik kezével hegedül —, mert másik nincs neki (micsoda önkényes ábrázolás!) —, és nem számolom az ujjakat a kezén. Megállok a szomorú arcú Bohóc előtt. Felvillan egy cirkuszi élmény: mindenki nevet, csak egy hároméves kislány sír: mert mindig megverik az egyik bohócot. Lehet, hogy a gyerekeknek fest Chagall?

Mesék ezek, akárhogy nézem is. A felnőttek miért nem szeretik a mesét? Talán, mert őket bosszantja már egy kétprofilú arc, egy repülő szamovár, egy görbe torony, vagy egy citerázó kakas, ők már túl vannak ezen a mesén. Csak fel-felvevethetnek az emberszemű tehén vagy a zöldarcú rabbi láttán — mint a cirkuszban, a megvert bohóc jajgatásakor.

A mese túlnő a valóság kicsinyes részletein. Hangsúlyozva akar elmondani valamit, néhány dologtól el kell hogy tekintsen. Chagall is valahogy úgy mesél, mint Aesopus vagy La Fontaine. Nem a valóság ellen: nem altató, de láttató meséket mond. Igaz, van egy pár dolog, amit nem szeretünk meglátni. Hiába, a felnőttek zöme nem szereti a mesét.

Vivaldi zenéje leng a gyönyörű képek felett. Mert jó néhány kép még a legérzékletlenebbek számára is gyönyörű. A Szerelmesek mimózával, az Angyalok öble sokakra különösen nagy hatással volt. Ezért fáj mások (majdnem azt merem mondani, a többség) mereven elutasító értetlensége. Persze lehet, hogy a mai nap egyedi eset volt. Talán én jöttem rosszkor: az értetlenek napján...

Változatos hangvételű képek: olykor derűs, máskor elégikus, vagy tragikus hangúak-színezetűek; mint az a valóság, mélynek metszetei. Chagall világa a mesével átszőtt valóság. Vagy a valósággal átszőtt valóság? Nem tudom biztosan, de három hosszú — vagy villanásnyi — óra után magam is vallom a már híressé vált mondatot: „Ha Picasso művészete az értelem győzelme, Chagallé a szív diadala.”

Roráte

Az üdvösség évének hajnalán, mikor már a derengő fény vonakodik, el a sötétből, újra csak téged keresünk, Mennyei Atya.

Ó, nem az eltévedt utazó bizonytalan lépéseivel, hanem biztos szárny-csapásaival a madárnak, aki tudja, hol van a fészke. Ne engedd, ó, Istenünk, hogy beléd vetett bizalmunk elenyésszen, mint elsikló gondolatunk, vagy mint a pillanat villanásnyi tüze, vagy mint gyarló szívünk tűnékeny ígéretései is.

Add, hogy a vágy a te országod után, és a reményünk a te dicsőségedben, ne legyen bennünk meddő vajúdás, s esőnélküli felhő.

Hallgass meg minket, s harmatod, a szomjakot oltó, s égi kenyered itasson, etessen örökké.

Soeren Kierkegaard
(Váradi Béla fordítása)

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelő-kápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) 2025. december 6-án, szombaton 7 órakor.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Mórucz Zsigmond

út 141.): december 11-én 18 órától 14-én 13 óráig Gál Péter atya lelki-gyakorlata: „Belső gyógyulás”. Január 22-én 18 órától 25-én 13 óráig Gál Péter atya lelki-gyakorlata: „Belső gyógyulás és szabadulás különféle kötelékeinktől. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelídítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárs-csoportjainkban. Találkozás a Pasaréti Községi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termében kéthetente szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I., Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) alsó hittantermében pedig kéthetente szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpont: 2025. december 17. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA nővér vezeti (tegzesk@hotmail.com, 06/30-462-9272).

„Ne félj, nem ítélek el!” címmel az abortusz, a vetélés, a lombikbaba elvesztésének fájdalmát hordozóknak tartanak lelki-gyakorlatot Budapest környékén, 2026. január 8 – 11. között, Kovács Ferenc állandó diakónus és Kovácsné Treer Mária mentálhigiénés lelkigondozó vezetésével, Fábry Kornél püspök közreműködésével. A részvételnek nem feltétele a vallásgyakorlás. Jelentkezés: [nefeljennemittel@k@gmail.com](mailto:nefeljnemittel@k@gmail.com) vagy 06/20-823-2201 (Treer Mária).

ELMÉLKEDÉS

Advent Máriával címmel Kovács Zoltán helyettes plébános (budapest-szentistvánvárosi Szent István király bazilika), egyetemi tanár elmélkedéseivel készülhetünk az ünnepre a budapesti Szent István király bazilikában (Budapest V., ker., Szent István tér) a decemberi vasárnapokon, a 18 órai szentmisék után. Témák: I. vasárnap (nov. 30.), a virrasztás adventi lelkülete kapcsán: Máriára bízva és Mária ránk bízva; II. vasárnap (dec. 7.), a bűnbánattartásra szóló Keresztelő János-i felszólítás kapcsán. Szaplótel Foganatás „előestéjén”: Maradandó szentség – bűnbánat nélkül; III. vasárnap (dec. 14.), az örömteli üzenetből – „Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy elkészítse az utat teelőtted” – kiindulva: A közvetítő, aki készíti az utat; IV. vasárnap (dec. 21.), közeledve a

szentév zárásához, ugyanakkor a Szent Szűz születésére várva töretlen reménnyel a jövőbe tekintve: Zárul a szent kapu – feltárl egy másik. Minden érdeklődőt szeretettel hívnak és várnak!

KONFERENCIABESZÉDEK

Jézust hallgatni a hegyi beszédben címmel adventi konferenciabeszédeket tart Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök a pesti ferenceseknél, az Alcantarai Szent Péter- (belvárosi ferences) templomban (Budapest V., Ferenciek tere 9.), advent vasárnapjain, a 18.30-kor kezdődő szentmisék után. Téma: Máté evangélista úgy rajzolja meg Jézus egyéniségét, hogy tettei mellett különösen is kiemeli beszédeit. Ezek közül első és talán legjelentősebb, mindenképpen a legismertebb a hegyi beszéd. Ez Jézus erkölcsi tanítását foglalja össze. Jézus, mint egyfajta új Mózes, új törvénnyel jelentkezik, amely az előzőt valójában feltételezi, mégis számos ponton megújítja, megváltoztatja, felülmúlja. Milyen nekünk, mai keresztényeknek az ellenségszeretetről, a nyolc boldogságról vagy éppen az úgynevezett arany szabályról hallani? Mennyire engedjük, hogy Jézus ezekre az olykor nehéz területekre hívjon minket?

RÓZSAFÜZÉR-IMÁDSÁG

TÉRden álló férfiak rózsafüzér-imádsága lesz Budapesten, a Szent István-bazilika előtti téren, december 6., elsősorban 10 órától. Gyülekező 9.45 órától. A hívó férfiak együtt, térdén fohászoknak a Szűzanya közbenjárásáért, az önzonosság megerősödéséért, szívbeli békéért, a kiengesztelődésért, a hitben való gyarapodásukért, az Istenhez való megtérésért, a férfitestvérek imádságban való megerősödéséért, valamint gyermekeinkért, családjaikért és egész imádkozó nemzetünkért. A szervezők kérik, hogy ahol imádkoznak bátor férfiak, jelezzék a szivekszozetsegmisszioja@gmail.com e-mail-címen, valamint küldjenek képet, összefoglalást, tanúságtételt, valamint imaszándékokat is.

GYÓNTATÁS

Többnyelvű szentgyónási lehetőség a pesti ferenceseknél. A budapest-belvárosi ferences templomban (Budapest V., kerület, Ferenciek tere) lehetőséget biztosítanak a gyónás szent-

ségében való részesülésre azoknak is, akik Budapesten vagy akár Magyarországon más részen élnek, de nem beszélnek magyarul, akárcsak azoknak, akik turistaként látogatnak el hozzájuk, vagy különböző nemzeti kisebbségekhez tartoznak.

ADVENTI KONCERTEK

„...ami tőlünk telik, adjuk Néki át!” címmel a Prohászka Ottokár Orsolyita Gimnázium, Általános Iskola és Óvoda alsós gyermekkórusa, felsős-gimnáziumi kórusa ad hangversenyt Győrben, a Triangulum Galériában (Győr, Gutenberg tér 2., a Frigyláda-szobor felől) december 10-én, szerdán 16.30 órától. Karvezetők: Pusztai Virág és Kretzné Budaker Dóra. Versek és hangszeres művek hangzanak el.

A Guido Kamarakórus adventi, karácsonyi koncertjére kerül sor a Betegápoló Irgalmasrend Szent István-kápolnájában (Budapest II., Frankel Leo u. 54.) december 18-án, csütörtökön 19 órától. Elhangzanak: Palestrina, Praetorius, Johann Christoph Bach, Pachelbel és Kodály művei. Vezényel: Király Miklós. Minden érdeklődőt szeretettel hívnak és várnak!

KÖNYVBEMUTATÓ

A Barsi Balázs ferences atya 80. születésnapja alkalmából megjelenő „COR AD COR LOQUITUR” – Barsi Balázs-émlékkönyv című köszöntő kötet bemutatója lesz december 6-án, szombaton 14 órakor a Központi Szeminárium dísztermében (Budapest V., Papnövelde u. 7.). Az ünnepelteket és a vendégeket Martos Levente Balázs püspök, a Központi Papnevelő Intézet rektora köszönti, a kötetet Udvarhelyi Olivér, a köszöntő kötet szerkesztője mutatja be. Közreműködnek: Eperjes Károly Kossuth- és Jászai Mari-díjas színművész, Hegedűs Katica zongoraművész, Hegedűs Endre Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas zongoraművész, valamint a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem öregdiákjai. A bemutatót követően Balázs atya dedikálja az emlékkönyvet, amely kedvezményes áron, a helyszínen megvásárolható. Minden érdeklődőt szeretettel hívnak és várnak!

Czigány György József Attila-díjas költő *Itt lubickol fénye* című életmű-verseskötetének bemutatója lesz a zalaegerszegi Mindszentyneumban (Mindszenty Látogatóközpont, Za-

Ujember

KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír

Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft.

Ügyvezető: Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG

ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.

LAPZÁRTA: 2025. december 1.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla

Lapszerkesztő-helyettes: Körösy László

Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábrián Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Akos, Nádudvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett

Korrektor: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Egyéni egyplányos előfizetés belföldi negyedévre:

5785 Ft, fél évre: 11 570 Ft, egy évre: 23 140 Ft.

Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1-317-3933; apohirdetes@ujember.hu;

<http://ujember.hu/apohirdetes-feladasa/>

laegerszeg, Batthyány Lajos u. 4-6.), 2025. december 12-én, pénteken 16 órától. A József Attila-, Erkel Ferenc- és Prima Primissima díjas alkotó kortárs irodalmunk egyik legidősebb szerzője, mindamelllett zongoraművész, újságíró, szerkesztő, illetve legendás rádiós, zenei műsorok és a Magyar Televízió vallási és irodalmi műsorainak készítője. Ebben a gyűjteményes kötetben sok évtizedes költői pályájának termése található: csaknem félezer költemény, valamint prózaverseinek száz tételből álló füzére – egy gazdag lírai munkásság foglalatja. Beszélgetőtárs: Szemes Péter irodalomtörténész. A belépés díjtan.

KIÁLLÍTÁS

Udvardi Erzsébet „Mennyből az angyal...” című kiállítása nyílt meg a festőművész biblikus képeiből Győrben, a Triangulum Galériában (Győr, Gutenberg tér 2. – a Frigyláda-szobor felől). A kiállítás november 28-tól 2026. február 8-ig, hétfő–vasárnap 9–17 óra között tekinthető meg.

A veszprémi várnegyedet bemutató sétát két új, különleges helyszínnel bővülnek. A látogatók ezentúl leeresz-

kedhetnek a föld alá, a Szent Mihály-főszékesegyház altéplomába, illetve felfedezhetik a Szent György-kápolna feltárt maradványait – ott, ahol ezer év története válik láthatóvá. A vezetett vándorút egész évben látogathatók. A program időtartama körülbelül 60 perc, a csoportok létszáma korlátozott. A találkozási pont minden esetben a Biró-Giczey ház (Veszprém, Vár utca 31. Telefon: +36/20-560-2010; e-mail: turizmus@veszpremiersekseg.hu). Bővebb információk: <https://vetk.hu/>

Ó JÖJJ, Ó JÖJJ, ÜDVÖZÍTŐ!

AZ OMCE SZERETETTEL VÁRJA

DECEMBER 14-ÉN,
VASÁRNAP 11 ÓRÁRA

AZ ÉNEKESEKET
ADVENT - KARÁCSONYI
ZENGEDEZÉSRE

A SZENT ISTVÁN BAZILIKA
LÉPCSŐJÉRE.

KOTTARÓL A SZERVEZŐK
GONDOSKODNAK.

ADÁSVÉTEL

RÉGI könyveket, képeslapokat vásárolok gyűjteményembe. T.: 06/20-341-9106

KÁNTOR

VÉGZETTSÉGGEL rendelkező főállású hitoktatót keresünk hosszú távra, Kiskőrösre, 2026. február 1-jétől. Jelentkezés önéletrajzzal, motivációs levéllel és plébánosi ajánlással az alábbi címen: Tóth Tibor plébános 6200 Kiskőrös, Tomori Pál utca 2.

INGATLAN

BUDAPESTEN vagy Budapest környékén per- és tehermentes, jogilag rendezett, 1/1-ed tulajdonú lakást vagy

kis házat keresek magánszemélyként, 25,5 millió forintig. T.: 06/70-395-2921

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra.

TÁRSKERESŐ

DIPLOMÁS férfi társat keres 65 éves korig. T.: +36/30-628-9657

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén házról is. T.: 06/1-213-5726

Az *Újember* könyvesbolt ünnepi nyitvatartása

November 29-én, szombaton: 9-től 16 óráig
December 6-án, szombaton: 9-től 16 óráig
December 13-án, szombaton: 9-től 16 óráig
December 20-án, szombaton: 9-től 16 óráig

Az utolsó nyitvatartási nap decemberben:

2025. 12. 23., kedd, 9-től 14 óráig.

2025. 12. 24-től könyvesboltunk zárva tart.

Nyitás: 2026. január 12., hétfő.

Áldott karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új esztendőt kíván az Új Ember könyvesbolt valamennyi munkatársa.

Webboltunkon történő vásárlásakor a december 21-ig leadott megrendelések esetén csomagját még karácsony előtt kiszállítjuk.
A december 21. után leadott megrendelések 2026. január 12. után kerülnek feldolgozásra.

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT
AZ ELSŐ JELENÉS ÉVFORDULÓJÁN
2026. február 9-12. | 4 nap | 359.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
2026. március 2-8. | 7 nap | 389.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
HORVÁT KEGYHELYEKKEL
2026. március 11-15. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT
PORTUGÁLIAI KÖRUTAZÁSSAL
2026. március 18-23. | 6 nap | 419.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT DÉL-OLASZORSZÁGBA
(SAN GIOVANNI ROTONDO ÉS BARI)
2026. március 20-25. | 6 nap | 459.900 Ft/fő

AZ ISTENI IRGALMASSÁG ÜNNEPE
ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA
2026. április 8-12. | 5 nap | 189.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
BOSZNIAI LÁTNIVALÓKKAL
2026. április 15-19. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT TOSZKÁNÁBA
2026. április 20-26. | 7 nap | 399.900 Ft/fő

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT
2026. április 28 - május 2. | 5 nap | 399.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

MEGHÍVÓ

Szeretettel hívunk minden kedves érdeklődőt
Kuzmányi István: Assisi című
zarándokútikönyvének bemutatójára

A kötetbemutatót
Bécsér Róbert OFM tart
előadást Zarándokúton
Szent Ferenc nyomában
címmel.

A könyvet Szalai Gábor,
a Szent Angéla Ferences
Általános Iskola és Gimnázium
igazgatója mutatja be.

Helyszín: Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola
díszterme (Budapest V., Piarista köz 1., II. emelet)
Időpont: 2025. december 12., péntek 17.00

Több mint kulturális jelkép

Debrecen városa betlehemet állított Rómában

Az adventi időszak legelső betlehemét Debrecen városa állította fel november 25-én este Rómában a Római Magyar Akadémia díszudvarán, ahol Rolandas Makrickas bíboros, a Santa Maria Maggiore-bazilika főpapja megáldotta a művészi alkotást. Az eseményen jelen volt Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita, Törő András, a Pápai Magyar Intézet (PMI) rektora; Papp László, Debrecen polgármestere; Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke és Lantos Krisztina, a Kulturális és Innovációs Minisztérium tanácsosa.

A Római Magyar Akadémia közel százéves történetében ez az első alkalom, hogy betlehemet állítottak fel. A betlehem a palotának az utcáról is jól látható udvarára került. Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata a szentév alkalmából, a Római Magyar Akadémia és az abban működő PMI meghívására, valamint a Kulturális és Inno-

vációs Minisztérium támogatásával adományozta a betlehemet, amely az olasz főváros magyar kulturális intézetének tulajdonában marad.

Az idei karácsonyi időszakban a betlehem egészen január 6-áig látható. Rolandas Makrickas bíboros – a szent jászol ereklyéinek őre – áldását adta a betlehemre. A bíboros az MTI-nek elmondta: a

betlehem nem pusztán kulturális jelkép vagy karácsonyi díszítés, hanem „Isten jelenlétének jelképe”.

A betlehem Pál Hunor színművész, szobrász, a Csokonai Nemzeti Színház tagjának munkája.

Forrás: Sárközy Júlia/MTI; PMI
Fotó: Balogh Albert

Béke veletek!

Megjelent XIV. Leó pápa beszédeinek gyűjteménye

A Magyar Kurír és a Szent István Társulat közös kiadásában megjelent XIV. Leó pápa *Béke veletek!* című kötete. Magyarországon ez az első kiadvány, melyben a Szentatya beszédeit, homíliáit és üzeneteit olvashatjuk. A kötetet Tőzsér Endre SP fordította.

A könyvhöz Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek írt előszót, ebből idézünk: „Béke veletek!” – ezzel a köszöntéssel fordult a feltámadt Krisztus tanítványaihoz, és ezzel a szóval köszöntötte az Egyházat és a világot XIV. Leó pápa is, amikor megválasztását követően először szólt hozzánk a Szent Péter-bazilika erkélyéről. E köszöntésben egész pápaságának a kulcsa rejlik: a béke, amely nem csupán a háborúk hiánya, hanem a kiengesztelődés, az igazságosság és a szeretet gyü-

mölcs; nem emberi erőfeszítés, hanem Isten ajándéka, amely Krisztusból, a Feltámadottból fakad.

E kötet harmincnegyven beszéde, homíliája, üzenete ennek a békének a különböző arcait mutatja meg.

A béke, az egység, az igazságosság és a szeretet mindannyiunk számára sürgető feladat, különösen most, amikor Európa és a világ annyi sebet hordoz a háborúk, az igazságtalanság és a közöny miatt.”

XIV. Leó pápa *Béke veletek! – Beszédék, homíliák, üzenetek* című kötete megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest V., kerület, Ferenciek tere 7-8. Nyitvatartás: hétfőtől péntekig: 9–18 óráig), vagy megrendelhető az Új Ember online könyvtárházban.

Egy, igaz, jó, szép, katolikus
Az Új Ember hetilap és a Mértékadó kulturális melléklet: 24 + 24 oldal!
Fizessen elő 2026-ban is kiadványainkra!

KIADVÁNYAINK 2026-OS ÁRAI

Új Ember hetilap: 475 Ft/lapszám

Adoremus havi liturgikus kiadvány: 1650 Ft/lapszám

EGYPÉLDÁNYOS ELŐFIZETÉSI ÁRAINK

ÚJ EMBER hetilap

éves előfizetés (52 megjelenés): **24 720** forint

féléves előfizetés (26 megjelenés): **12 360** forint

negyedéves előfizetés (13 megjelenés): **6180** forint

ADOREMUS havi liturgikus kiadvány

éves előfizetés (12 megjelenés): **19 800** forint

féléves előfizetés (6 megjelenés): **9900** forint

negyedéves előfizetés (3 megjelenés): **4950** forint

ÚJ EMBER hetilap és ADOREMUS együtt

kedvezményes éves előfizetés: **40 000** forint

kedvezményes féléves előfizetés: **20 000** forint

Az egyéni előfizetés részleteiről bővebb tájékoztatás kapható e-mailen: terjesztes@ujember.hu
és telefonon: +36 1 235-0484, +36 1 633-3132